HALKIN SESİ

27 Temmuz
1976
250 Kuruş
67

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

DOĞRU EYLEM NEDİR?

KARTAL TİCARET LİSESİNDE FAŞİST ÖĞRETMENLER MÜKAFATLANDIRILIYOR

Okulumuzun üç yıllık kuruluşu olmasına rağmen öğretmen kadrosu her yıl değişmektedir. Devrimci ve yurtsever öğretmenler başka yerlere sürülmekte, görevlerinden alınmaktadırlar.

Bunun yanında MC hükümeti kendi amaçlarına hizmet eden öğretmenleri daha yüksek görevlere atamaktadır. Okulumuzun eski müdürü İsmet Atik'i faşist olduğundan dolayı bizim okulumuzdan alınıp daha büyük olan Bakırköy Ticaret Lisesi'ne müdür olarak, oradan da Yaykur Genel Müdür Yardımcılığına atadılar. Okulumuzda müdür yardımcılığı yapan faşist bir öğretmeni de Paşabahçe Lisesine müdür olarak atadılar. Ahmet Hız adındaki öğretmen de Gümrük Müdürü olarak atandı. Okulumuza ikinci dönemin başında özel olarak gönderilen Seyit Ali Güngör yeni müdür tarafından hemen müdür yardımcılığına atandı. Fakat bu faşist öğretmenin sahte milliyetçiliği Cumhuriyet Gazetesinde ortaya konmuştur. Habere göre Muğla Ticaret Lisesinde görevli iken üç yıl üst üste bitirme sınav sorularını para karşılığında öğrencilere sattığı bizzat öğrencilerin açıklamasıyla ortaya çıkmıştır. Bu öğretmenlere böyle sahte işler yapmalarına rağmen hiçbir ceza verilmemektedir. Aksine mükâfatlandırmaktadırlar. Seyit Ali Güngör, Ahmet Hiz ve Mustafa öğretmen Ülkü-Bir Derneğinin yönetim kurulundadırlar. Bu öğretmenler okulda da faşist propaganda yapmakta ve öğrencileri çeşitli tehditlerle derneklerine götürmektedirler. Okuldaki faşist öğretmenler ve idare devrimci öğrenciler ve öğretmenler üzerinde baskı uygulamak istiyorlar. Okulun gündüz ve gece bölümündeki devrimci öğrencilerin ilerici gazeteleri okula getirmeleri yasaklanmıştır.

İstanbul Kartal Ticaret Lisesi Devrimci Öğrencileri

FAŞİST ÖĞRETMEN RÜŞVET ALIYOR

Biz Yeşilköy 50. Yıl Lisesinde okuyan bir grup devrimci öğrenciyiz. Okulumuzda baskılar aldı yürüdü. Lise I. sınıfların fizik hocası olan Leyla Taşkın adındaki bir öğretmenin faşist baskıları sonunda devrimci öğrenciler derslerde büyük bir başarısızlık göstermektedirler. Leyla Taşkın, bazı devrimci öğrencilere kancayı takmış ve devamlı onları tehdit ederek sınıfta bırakacağını açıklamaktadır. Çocuklarının durumunu öğrenmeye gelen bazı velilerden açıktan açığa rüşvet istemiştir. Veliler bunu yapamadıklarından çocukları sınıfta kalmıştır. Biz ve sınıf başkanımız bu durumu önce sınıf hocamıza söyledik, fakat o bir şey yapamayacağını söyledi. Daha sonra okul müdürüne gittik ve fizikçinin bu durumdan vazgeçmesini istedik. Fakat ondan da olumsuz cevap aldık. Daha sonra müdürle yaptığımız bir görüşmede, müdür onu okuldan kendisinin bile attıramayacağını söyledi. Çünkü müdürümüz de bu öğretmenin okuldan atılmasını istemeyen faşist bir insandır. Geçen sene istediği parayı alamadığından sekiz öğrenciyi sınıfta bırakmıştır. Bu yıl da, tam sene sonuna doğru kimya hocamız değişti. Başka bir hoca geldi. Bazı hareketleriyle sınıfın, gözünü korkutacağını sanıyor. Turan adındaki bu kimya hocası da devrimci öğrenciler üzerinde faşist bir baskı uygulamaktadır. Sizin anlayacağınız, okulu faşistler ele geçirmektedirler. Devrimci hocaların bazıları dersten alınmakta ve okuldan atılmaktadır. Fakat biz bütün bu baskılara rağmen mücadelemizi sürdüreceğiz.

Bir Grup Devrimci Öğrenci

SAYFALARIMIZI HALKIN KURTULUŞU DERGİSİNE AÇIYORUZ

"Halkın Kurtuluşu" dergisi, çeşitli baskılar ve imkansızlıklar yüzünden bir süredir yayınlanamamaktadır. Biz, "Halkın Kurtuluşu" dergisinin teori, program ve siyasetlerini kitleler önünde açıkça ortaya koymasını devrimci mücadelenin yararına görüyoruz. "İlkeli bir birlik" istediklerini savunan "Halkın Kurtuluşu" dergisinin ilkelerini ve görüşlerini açıklayacağı yazıları ve özellikle dergimize yöneltecekleri eleştirileri olduğu gibi yayınlamaya hazırız. Birliğin "ilkeli" olmasının sözünü etmek yeterli değildir. O ilkelerin neler olduğu da ortaya konmalıdır ki, geniş yığınlar ve devrimciler tarafından değerlendirilsin.

TOPRAK AĞASI EKENERLER, FABRİKASINDAKİ İŞÇİLERE DE BASKI YAPIYOR

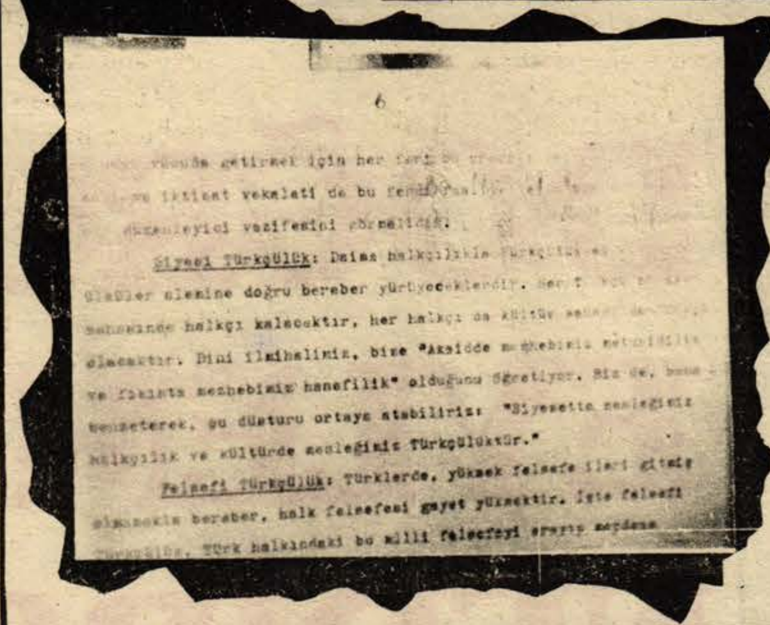
Ekenerler, çırçır fabrikasında mevsim sonu dolayısıyla tek vardiya işçi çalıştırıyor. İşçilere yarım saat yemek paydosu veriyor, buna karşılık bir saat fazla çalıştırıyor. Maliyeye fazla vergi vermemek içinde fabrikada 40 çırçır çalıştığı halde 25 çırçır çalışıyor diye yalan söylemektedir. 1 işçi 4-5 çırçıra bakmaktadır.

Kalite kontrolu için gelen devlet eksperine, düşük kaliteli pamuğun kalitesini yüksek göstermesi için rüşvet vermeyi teklif eder. Yurtsever eksper kabul etmeyerek pamuğun kalitesi neyse onu bildirir. Bunun üzerine Ekenerler, ekspere saldırırlar ve yumruklaşma başlar bunun üzerine Ekenerlerin adamları koşup gelirler, eksper ancak kendini tabanca çekerek koruyabiliyor

Ekener'in damadı taksisiyle bir at arabasına çarpar, arabada bulunan yaşlı arabacı yaralanır, arabacının oğlu ise ölür, şimdi de ceza evinde yatan katil değil, oğlunu kaybetmiş yaşlı babadır.

Söke'den Bir Devrimci

BAKIRKÖY AKŞAM TİCARET LİSESİNDE FAŞİST BASKILAR

6

... yürüde getirmek için her ... iktisat vekaleti de bu ... düzenleyici vazifesini görmelidir.

Siyasi Türkçülük: Daima halkçılıkla Türkçülük ... ... alemine doğru beraber yürüyeceklerdir. Her ... halkçı kalacaktır, her halkçı da kültür ... olacaktır. Dini ilmihalimiz, bize "Akaidde mezhebimiz ... ve fıkhta mezhebimiz hanefilik" olduğunu öğretiyor. Biz de, buna ... benzeterek, şu düsturu ortaya atabiliriz: "Siyasette mesleğimiz halkçılık ve kültürde mesleğimiz Türkçülüktür."

Felsefi Türkçülük: Türklerde, yüksek felsefe ileri gitmiş olmamakla beraber, halk felsefesi gayet yüksektir. İşte felsefi Türkçülük, Türk halkındaki bu milli felsefeyi ortaya meydana ...

Bakırköy Akşam Ticaret Lisesinde, özellikle ders yılı sonuna doğru ilerici, yurtsever öğrenciler üzerine komando saldırıları alabildiğine yoğunlaştı. Okulun gündüz bölümündeki öğrencilerin kurşunlanmasına sık sık rastlandı. Ayrıca okul müdürü İsmet Atik ders yılı boyunca sınıflarda faşist propaganda yaptı. Okulun duvar gazetesini "Turancılık-Türkçülük gibi yazılarla donattı. Faşist müdür İsmet Atik devrimci öğrencilere kudurmuşcasına saldırdı. Okulların tatile girmiş olmasına rağmen, havadan-sudan bahanelerle devrimci öğrencileri cezalandırmaya çalışıyor. Hatta Nurettin Ertürk adlı bir öğrenciyi attırmak için her türlü yola baş vurdu. Okuldan atılma cezası ders yılı içinde verilseydi öğrencilerin tepkisiyle karşılaşacaktı. Bunu bildiği için cezayı tatilde verdi.

Bakırköy'den Bir Grup Öğrenci

YORUMSUZ

"HORA DERKEN KİEV"

Hora çıkacak derken Kiev çıktı Ege'ye...

Kiev şu sıralarda Doğu Akdeniz'in patlamaya müsait çıban başlarına müdahaleye uygun bir mevkiye doğru ilerlemektedir.

... Kiev'in anlaşmanın (Montrö) otomatikman uzaması süresi dolmadan Boğazlardan geçişi ve bu olayın Ege'de Türk-Yunan çatışması ihtimalinin hemen önce e rastlaması birçok yorumu harekete geçirmiştir.

... Türkiye'nin Kiev konusunda Montrö anlaşmasını, Amerika'nın değil, Sovyetlerin istediği şekilde yorumlamasının anlamlı bir jest olduğu öne sürülmüştür.

... Bu olayın, Lübnan ateşler içinde yanarken ve Ege'de Türk-Yunan gerginliği tırmanırken meydana gelmesi, dış politikada yaşadığımız olayların sadece Ankara ve Atina'yı değil süper devletleri de ilgilendirdiğini düşündürmektedir.

Teoman Erel, Günaydın, 20 Temmuz 1976

YUNAN BASINI: "RUSLAR EGE'DE"

Sovyet uçak gemisi Kiev'in Ege'ye geçişi Yunanistan'da büyük heyecan yaratmıştır. Yunan gazeteleri Kiev'in Ege'de bulunmasıyla kuvvet dengesinin de bozulduğunu belirtmişlerdir. Athenaiki gazetesi sekiz sütun üzerinden büyük puntolarla "Ruslar Ege'de. Kuvvet dengesi bozuldu."

... Eleftrotipia, "Hora'nın Ege'ye çıkışından üç gün önce Rus uçak gemisi Ege'ye geçti".

Günaydın, 20 Temmuz 1976

"EN UYGUN ZAMAN"

Yeni Belçika Elçisinin ulusal bayram nedeniyle verdiği kokteylde Sovyet diplomatları da Kiev gemisiyle ilgili sorulara karşılık veriyorlardı. İskandinav diplomatları ve Üçüncü Dünya elçileri Sovyetlerin "Kiev"i Boğazlardan geçirmek için en uygun zamanı seçtiklerini söylüyorlardı.

Müşerref Hekimoğlu, Cumhuriyet, 22 Temmuz 1976

"KİEV'E YAKILAN YEŞİL IŞIK"

Kiev'e yüzyıllardır Rus politikası olan sıcak denizlere inmenin yeni bir uygulaması için imkân verilmiştir. Hora'nın Akdeniz'e açılışının arefesinde, ABD gemileri

HALKIN SESİ
HAFTALIK DERGİ
Sahibi : HÜSEYİN KARANLIK
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: KEMAL DOĞAN
Yönetim Yeri: Yeniçeriler Cad. 45/2 Çağlar Han Çemberlitaş - İST
Yazışma ve Abone Adresi: HALKIN SESİ P. K. 1103 Karaköy - İST
Baskı : BARIŞ OFSET
Abone Şartları:
Yurt içi yıllık 125. - altı aylık 65. -
Yurt dışı yıllık 200. - altı aylık 100. - (Avrupa-uçak)
İlân Şartları: Santimi 30. -
Yayın ilânı : Çerçevesi 100. -
Genel Dağıtım: TÜR-DA
... Dağıtımı: ORHAN ÖZ... MAN

Ege, İki Süper Devletin Hegemonyasına Kapatılmalı

Mesele, Hora'nın Ege'ye açılması değil. Türkiye'nin en temel meselesi bugün iki süper devlet arasındaki rekabetin girdabında kaybolmamaktır. Son iki yılın gelişmeleri Türkiye'yi son derece nazik bir noktaya getirmiş bulunuyor. Gerek Kıbrıs, gerekse Ege buhranında herkesten çok iki süper devletin ve özellikle Yeni Çarların parmağı görülüyor. Gazeteler açıkça yazıyorlar: "Atina, Ankara, Moskova, Vaşington arasında temaslar sürüyor." Yunanistan ve Türkiye birbirlerine yolladıkları her notanın birer nüshasını da Moskova ve Vaşington'a takdim ediyorlar.

Yunanistan ve Türkiye'nin menfaatleri birleşmelerini gerektirdiği halde, bu iki ülkeyi yöneten hükümetler süper devletlerin aleti oluyorlar. Türkiye hükümeti, sırtını Rusya'ya dayamaya çalışırken, Yunanistan da ABD desteğine bel bağlıyor. Sovyet sosyal-emperyalistleri, Yunanistan ve Türkiye arasındaki anlaşmazlıklardan yararlanarak, bulanık suda balık avlama politikalarını sürdürüyorlar. Yeni Çarların Kiev uçak gemisi fırsattan istifade Boğazlardan süzülüp Ege'ye açılıyor. Yunan gazeteleri, haberi "Ege'de kuvvet dengesi bozuldu" diye veriyorlar.

Bugün bağımsızlığımızı ve millî menfaatlerimizi savunanların yapacağı iş, Hora'nın Ege'ye açılması için kampanyalar açmak ve Yunan düşmanlığı pompalamak değildir. Günümüzün canalıcı meselesi, iki süper devlete karşı açık bir tavır almak ve Yunanistan'la olan anlaşmazlıkları barışçı yollarla çözmektir. Süper devletler-den birine dayanarak Yunanistan'a karşı üstünlük sağlamak iddiasıyla atılan her adım, Türkiye'yi Yunanistan'ın üstüne çıkarmıyor, fakat süper devletlerin altına yatırıyor. Bu tutum, dar-milliyetçi bir bakış açısının eseridir. Bu tutum yüzünden yurdumuzun bağımsızlığı her geçen gün daha fazla kaybediliyor. Trakya ve Boğazların Rus tehdidi karşısında savunulamaz duruma düştüğü açıklanırken, Genelkurmay Başkanının "Ege ordusunun muharebe gücünün artırılacağı" konusundaki sözleri, endişeleri artırıyor.

Bir yandan Yunanistan'daki "Megalo İdea" cılar, bir yandan Türkiye'deki Turancılar yangını körüklemeye devam ediyorlar. Ama onlar yalnız değildirler. Her iki ülkenin revizyonistleri onlardan daha da hızlıdır. Çünkü Ege'de çıkacak yangın, en çok Yeni Çarların işine geliyor. Bu sebeple Yeni Çarlar, bir yandan Türkiye'deki, öte yandan Yunanistan'daki beşinci kolları vasıtasıyla ateşin üzerine benzin döktürüyorlar. Politika gazetesinin Atina muhabiri, Yunan revizyonistlerinin savaş kışkırtıcısı tutumuna şaşıp kaldığını yazıyor ve şöyle devam ediyor: "Hani yanılıp Yunanistan'da sol, ama parlamenter olanı, iktidara gelse galiba iki ülke arasında savaş kaçınılmaz olacak". Gene aynı haberde revizyonistlerin "her iki ülke NATO'dan çıkmadıkça ve sosyalist blok içinde bütünleşmedikçe son tahlilde çatışmanın kaçınılmaz olduğunu ileri sürdüklerini" öğreniyoruz. (Politika. 12 Temmuz 1976)

Revizyonistlerin bu tutumu ne anlama gelmektedir: "Her ikiniz de Brejnev'in efendiliğini kabul edene kadar, savaş kışkırtıcılığına devam edeceğiz!" İşte sosyal-emperyalizmin beşinci kollarının her iki ülkede oynadıkları rol budur. "Sosyalizm" ise, onların emperyalist uşağı yüzlerini gizleyen maske olmaktadır.

Brejnev markası taşıyan "enternasyonalizmin" ne anlama geldiği de bu olayda bir kere daha ortaya çıkmış bulunuyor. Türkiye'deki revizyonistler, kamuoyunu "Hora Ege'ye açılsın" diye pompalıyorlar. Yunanistan'dakiler ise "Hora Ege'ye çıkınca bomba-lanmalıdır" diye tempo tutuyorlar. Bu ne biçim "enternasyonalizm"dir? İki Üçüncü Dünya ülkesi halklarını birbirine kırdırmanın "enternasyonalizm" ile ne ilgisi vardır? Revizyonistlerin reklamını yaptıkları "enternasyonalizm", sosyal-emperyalizmin hegemonyasının genişlemesinden başka bir şey değildir. "Enternasyonalizm" gibi büyük bir dava, hegemonyacılığın cilası olarak iste böyle kullanılıyor.

Sosyal-emperyalizmin beşinci kolu olan revizyonistlerin bu politikalarını değiştirmeyecekleri bellidir. Çünkü onların politikası, Moskova'dan belirleniyor. Fakat "dar-milliyetçi" bakış açıları yüzünden Ege ve Kıbrıs konusunda revizyonistler ve Turancılarla aynı tutumu savunan yurtsever ve demokratlar artık silkinmelidirler. Cumhuriyet gazetesinin (★★★) imzasını atan yazarı canalıcı noktaya parmak basmaktadır: "Süper devletlerin büyük çıkarlarının barometresine göre bir ulusal politika yürütmenin ne denli güç olduğu bütün dünyada deneylerle bilinmektedir."

Bugün hükümette bulunan Demirel-Türkeşlerin bağımsızlıktan yana bir politika izlemelerine imkân yoktur. Bunlar süper devletlere alet olmaktan öte bir şey yapamaz ve düşünemezler. Çünkü onlar, revizyonistler ile birlikte Türkiye'nin en çürümüş güçlerinin, halk düşmanlarının menfaatlerini temsil ediyorlar. İki süper devlete karşı yurdumuzun bağımsızlığı için mücadelede güvenebileceğimiz biricik güç, yurtsever halktır.

Yunanistan'la dostluğun ve iki süper devlete karşı bağımsızlık mücadelesinin bugün ne kadar hayatî bir öneme sahip olduğunu geniş halk yığınlarına kavratmalıyız. Biz, Ege Denizinin bir barış ve dostluk denizi olmasını istiyoruz. Ege meselesi, Türkiye ve Yunanistan'ın ortak menfaatleri gözetilerek ve hakkaniyet temeli üzerinde barışçı görüşmelerle çözülmelidir. Ege, iki süper devletin hegemonyasına kapatılmalı, Ege Denizinin zenginliklerinden yalnız Türkiye ve Yunanistan yararlanmalıdır.

HALKIN SESİ

Yunan karasularına yanaşırken, Boğazlarımızda Kiev'e yakılan yeşil ışık, tesadüf bile olsa anlamlıdır.

... d'Estaing "Dünyada deniz kuvvetlerinin tonaj bakımından yarısı Akdeniz'dedir" demiştir. Bu vakıa Akdeniz'in bir yüzen cephane-lik haline geldiğini göstermektedir. ...

Akdeniz'i dünyanın 'odak' noktası haline getiren silah yoğunlaşması bir "eksenler teorisi" ile izah edilmektedir. O eksenlerden biri yataydır. Orta Doğu petrolünün batıya doğru gidiş yolu. İkincisi ise az gelişmiş güneyül-keleriyle gelişmiş kuzeyin çizdikleri mal ve hizmet akışını gösteren dikey eksendir. Bunlar Akdeniz'de kesişmekte, süper büyükler arasında o kesişme noktasına egemen olma mücadelesi verilmektedir.

Akdeniz uyanırken... Akdeniz'in diğer ülkeleri de dengeye ağırlıklarını koyarak kaderlerini bölgenin tamamen dışındaki süper büyüklerin iradelerine terketmeme çabasını gösterirlerken... Türkiye de o çabalara katılmak, silâhlanma tırmanışında kıyılarımızı, ülkemizi güvenlik içinde tutacak vaziyet alışları benimsemek durumundadır.

Tercüman, 20 Temmuz 1976

SONUÇ:
"SÜPER DEVLETLERİN BÜYÜK ÇIKARLARININ BAROMETRESİNE GÖRE ULUSAL POLİTİKA YÜRÜTÜLEMEZ"

Olay öyle bir noktaya getirilmiştir ki, Hora artık Ege'ye açılsa bile olacaklar ve olmayacaklar süper devletlerin denetimi altına girmiştir. Süper devletlerin büyük çıkarlarının barometresine göre bir ulusal politika yürütmenin de ne denli güç olduğu bütün dünyada deneylerle bilinmektedir.

Olayların Ardındaki Gerçek, Cumhuriyet, 22 Temmuz 1976

DP'li ÖLÇMEN:
"KİEV SÜPER UÇAK GEMİSİNİN BOĞAZLARDAN GEÇİŞİ MONTRÖ ANLAŞMASINA AYKIRIDIR"

DP Meclis Grup Başkan vekili Özer Ölçmen dün bir demeç vererek, "Kiev süper uçak gemisinin Boğazlardan geçişi, Montreux anlaşmasına aykırıdır" demiştir.

Muğla ilinde, gazetecilere yaptığı açıklamada Ölçmen, şunları söylemiştir:

"Kiev süper uçak gemisinin Boğazlardan geçişi, Montreux anlaşmasına aykırıdır. Anlaşmanın 10'uncu maddesi, barış zamanında sadece hafif su üstü gemileri, küçük muharebe gemileri ve yardımcı gemilere hükümeti, Rusya'ya verdiği bu tavizde, Rusların asırlık emellerine alet olmuştur."

"... DGM'ler GİBİ ÇOK HAYATİ BİR KONUDA, KÖKLÜ BİR MESELEDE BÜTÜN DEMOKRATİK KURULUŞLAR 'TÜM ÇALIŞANLARIN GENEL GREVİ'Nİ KOYABİLİRLER ve KOYMALIDIRLAR."

"DİSK TÜRK-İŞ İLE MUTLAKA BİR İŞBİRLİĞİNE GİRMELİDİR. ... "HELE HELE D G M ' LERE KARŞI MÜCADELEDE BU İŞBİRLİĞİ HER ZAMANKİNDEN ÇOK DAHA ZORUNLUDUR"

TÜRK-İŞ'E BAĞLI KAUÇUK-İŞ GENEL SEKRETERİ:

DGM'YE KARŞI TÜRK-İŞ, DİSK VE TÜM DEMOKRATİK KURULUŞLAR BİRLEŞMELİDİR

Devlet Güvenlik Mahkemelcrine karşı mücadelede görüşlerini almak için arkadaşlarımız, Türk-İş'e bağlı Kauçuk-İş Sendikası Genel Sekreteri Yalçın Canbolat'la görüştüler. Yalçın Canbolat sorularımıza şu şekilde cevap verdi:

- DGM'ler işçi sınıfına ve sendikalara ne gibi engeller çıkaracaktır?

-DGM yasa taslağı her ne kadar görünüşte devlete karşı işlenen suçları yargılayacak mahkemeler şeklinde lanse edilmek isteniyorsa da, özünde işçi hareketlerini baskı altında tutma amacını taşımaktadır. Bu mahkemeler sürekli sıkıyönetim anlamını taşıyor, mevcut bağımsız yargı organlarına gölge düşürüyor ve hakimleri hükümetin memurları haline getiriyor. Nihayet gelişmesini istediğimiz demokrasiyi engelleme amacını taşıyor. Bu sebepler tüm demokratik kuruluşların da karşı çıkmasını ve mücadelesini gerektiriyor. Çünkü tek başına karşıyız demek hiç bir şey ifade etmiyor. Herhangi bir demokratik kuruluş da bu işin öncülüğünü ben yapıyorum herkes bana tabi olmalı dememelidir. Ancak, asgari müştereklerde birleşmeli ve bunun sınırlarını çizmelidir. Artık her kuruluşun yetkili organları neler yapabileceğini ortaya koymalıdır. Bunu açık bir toplantıda açıklamalı ve imza altına almalıdır. Aksi takdirde bu kanun çıktıktan sonra bu çağrıyı yapmak bile mümkün olmayacaktır.

- Bu konuda ne gibi pratik adımlar atılabilir sizce?

- Her demokratik kuruluş kendi önerilerini sunacağı ve ilkelerin tartışılacağı ortak bir toplantı düzenlemelidir. Öneriler ortaya konunca mutlaka 3-4 ilke etrafında birleşilebileceği ve ortak mücadele edilebileceği ortaya çıkar. Birçok kuruluş kendi çapında DGM'lere karşı olduğunu açıkladı.

-DGM'lere karşı mücadele konusunda düşünceleriniz nelerdir? Nasıl mücadeleler verilebilir?

- Alınan kararlar büyük bir kitleyi etkilemelidir. En azından Türkiye'de Genel Grev yasaksa da sempati grevi konabilir ve bu gerek Türk-İş ve gerekse DİSK tarafından İzmir'de uygulanmıştır ve başarılmıştır. Hele DGM'ler gibi çok hayati bir konuda, köklü bir meselede bütün demokratik kuruluşlar "Tüm Çalışanların Genel Grevi"ni koyabilirler ve koymalıdırlar. Bu uygulanacak genel grev birkaç gün olabilir, bir hafta olabilir. Kanunlaşmadan evvel bu tespit edilmeli ve ciddi hazırlıklara girişilmelidir. Yoksa kanun çıktıktan sonra böyle bir çağrı yapmak bile mümkün olmayacaktır.

-Demokratik kuruluşları, Türk-İş, DİSK ve diğer bağımsız sendikaları sizce hangi talepler birleştirebilir ve mücadeleye sokabilir?

- Bır kere DGM'lerin işçi sınıfına neler getireceği ortadadır. Aynı şekilde 141 ve 142. maddelerin kaldırılması da bu mücadelenin talepleri arasına girmelidir. İlkelerden birincisi ve ana ilkesi 141 ve 142. maddelerin kaldırılması olmalıdır. Demokratik kuruluş iddiasında bulunan kuruluşlar aralarındaki çelişkilere bakmadan kendilerine şu soruyu sormalıdır: 141 ve 142. maddeler müşterek sorunumuz mudur? İş güvenliği sendikaların müşterek sorunu mudur? O halde derhal bir toplantı yapılarak nasıl bir mücadele verileceği tespit ve ilân edilmelidir.

Politika, 13 Temmuz 1976

Ergin Ergönültaş

DİSK'e BAĞLI YENİ HABER-İŞ SENDİKASI İSTANBUL ŞUBESİ:

DGM'YE VE MC'YE KARŞI TÜM ÇALIŞANLARIN GREVİ

Dergimiz Türkiye Yeni Haber-İş Sendikası İstanbul Şubesinin görüşlerini öğrenmek üzere, Şube Başkanı Saffet Ulutaşdemir ile bir röportaj yaptı.

- DGM'ler işçi sınıfına ve sendikalara ne gibi engeller çıkaracaktır?

-En başta DGM'ler işçilerin örgütlenmesine önemli bir engel teşkil edecektir. İşçi sınıfımız birçok talebinin gerçekleşmesi için mücadele etmektedir. Devrimci sendikaların ülkemizin bağımsızlığa ve demokrasiye kavuşması için vereceği mücadele yine bu mahkemelerin saldırısına uğrayacaktır.

-DGM'lere karşı nasıl mücadele edilmelidir? Bu konuda yapılacak eylemler nelerdir?

- Sendikamız DİSK'in bütün kararlarını uygulamaktadır. DGM'ler konusunda aldığı karar da geniş işçi kitlelerine, halka götürülmeli ve hazırlıklara girişilmelidir. Bu karar Genel Grev kararıdır. Bunun gerçekleştirilmesi için de Türk-İş'in sosyal demokrat sendikalarıyla sık sık bir araya gelinerek işbirliğinin sağlanmasına çalışılmalı ve Genel Greve tüm çalışanların katılmasını sağlayacak çalışmalar yapılmalıdır.

- DİSK ve Türk-İş'in işbirliği yapması nasıl sağlanabilir?

- DİSK Türk-İş ile mutlaka bir işbirliğine girmelidir. Tabandaki işçiler arasında zaten böyle bir talep vardır ve bu işbirliği çeşitli mücadelelerde, mitinglerde ortaya çıkmıştır. Hele hele DGM'lere karşı mücadelede bu işbirliği her zamankinden çok daha zorunludur.

- Sizce MC iktidarının yıkılması için başka neler yapılabilir?

- MC iktidarının her türlü antidemokratik uygulamasına karşı, çıkacak bütün anti-demokratik yasalara karşı harekete geçerek bu tasarılar halka anlatılmalıdır. MC iktidarının demokratik yoldan düşürülmesi için mücadele verilmeli meselelere sadece işçi sınıfı ve sendikalar açısından değil tüm emekçi halkımızın ihtiyaçları açısından bakmalı ve "Tüm çalışanların grevi" için yurt çapında mitingler, yürüyüşler ve grevler düzenlenmelidir.

Sazlıköylüleri "Bir topan onbinlerce dönüm toprağın sahibi Hilmi Fırat'tır

Sazlıköylü Tarım işçileri bundan tam bir yıl önce, TOPRAK-İŞ Sendikasının önderliğinde çiftlik beyi Hilmi Fırat'a ve işçilerin haklarını tanımak istemeyen ortaklarına karşı direniş yaptılar. İşçiler isteklerini geçici de olsa o günlerde kabul ettirdiler. Bu direniş öylesine bir haklı direniş oldu ki, bütün Türkiye'de işçulerin, köylülerin ve yurtseverlerin sevgi ve desteğini kazandı. Yoksul ve topraksız köylülere umut ve cesaret kaynağı oldu.

Fakat başta Hilmi Fırat ve Söke'nin diğer beyleri, Emniyet ve Jandarma ve bütün devlet makamları "Ateş bacayı sarmadan" mücadeleyi söndürmek için baskılara giriştiler. Gerek toprak beyleri, gerekse Jandarma mücadeleden arta kalan ne varsa yok etmek için, baskıları bu gün de sürdürüyorlar. Çünkü bu toprak beyleri ve onlara hizmet eden devlet makamları dün ücret için başlatılan mücadelenin yarın toprak mücadelesine varacağının farkındadırlar.

Sazlıköylülerin geçen yılki direnişlerinin sona erdiği günden beri gerek Sazlıköy'deki ve gerekse Söke ovasındaki diğer gericiler "Biz size demedik mi, bir topan ekmeğe bile mahrum kaldınız" "Enayiler direniş yapıp aç kaldılar" demektedirler. Üstelik bunları söylerken, sanki Sazlıköylüleri düşünüyorlarmış, acıyorlarmış pozlarına bürünüyorlar. Oysa bütün amaçları işçilerin kafasından birleşme, mücadele etme fikirlerini silerek, baskıya ve sömürüye rahatça devam etmektir.

Hilmi Fırat bir yandan adamları vasıtasıyla bu gerici, bölücü fikirleri yayarken bir yandan da köyde sendika mücadelesine sahip çıkmaya devam eden bazı işçileri, çeşitli vaadlerle mücadeleden caydırma yolunu denedi. Bu karanlık niyetlerinden hala vazgeçmiş değildir. Fakat bu yoldaki her girişimi sonuçsuz kaldı. Çünkü göz diktiği işçiler, paraya pula satılamıyacak, satın alınamayacak sağlam bir emekçi ahlakı-

SÜPER DEVLETLERIN 'SİYASİ BASKILARINA KARŞI DEMOKRATİK KURULUŞLAR GÖREVİNİ YAPMALI "

TÜRK HARB-İŞ GENEL BAŞKANI KENAN DURUKAN:

İKTİDARIN DÜŞÜRÜLMESİ İÇİN TÜM DEMOKRATİK KURULUŞLAR GİRİŞİMDE BULUNMALI

Arkadaşlarımız MC'nin düşürülmesi için Tüm Çalışanların Grevi önerimiz hakkında Türk Harb-İş Sendikası Genel Başkanı Kenan Durukan'la görüştüler. Durukan sorularımızı şöyle cevaplandırdı:

HALKIN SESİ: MC'nin düşürülmesi için işçilerin, memurların ve tüm çalışanların toplu grevi şeklinde bir mücadeleyi nasıl değerlendiriyorsunuz?

KENAN DURUKAN: Siyasal iktidarların düşürülmesi iç in demokratik kuruluşların yasal yollardan girişimlerde bulunması bütün demokratik ülkelerde denenmiştir. Ülkemizde de uygulanması düşünülebilir. Ne var ki, bu tür girişimler çalışanlardan gelen bir siyasal iktidar oluşturma görevini yeterince yerine getirmemiş olanları mazur göstermeye yetmez.

HALKIN SESİ: Türk Harb-İş olarak, tüm çalışanların grevini hazırlamada size ne gibi görevler düşüyor?

KENAN DURUKAN: Tüm çalışanların Toplu İş Sözleşmeli, Grevli bir sendikalaşma hakkına kavuşması Türk Harb-İş'in temel hedeflerinden biridir.

Nitekim bu amaçla ve sorunu aydınlara, basına ve kamuoyuna maletmek üzere bir de sempozyum düzenledik ve bilim adamlarının iştiraki ile 5-9 Temmuz 1976 tarihlerinde uyguladık.

HALKIN SESİ: Bugün birçok işyerinde grevler devam ediyor. Diğer fabrikalardaki işçilerin bu grevleri desteklemek için dayanışma grevlerine gitmeleri böyle bir grevi hazırlamada bir adım olabilir mi?

KENAN DURUKAN: Birçok işyerinde grevlerin varlığı bilinmektedir. Grevlerin amacı ve etkinliği İşçi Teşkilatlarının beraber hareketi ile mümkündür. Teşkilatlar arası rekabeti de içeren az sayıda da olsa grevler tümüyle grevlerde dayanışmayı engelleyen en büyük faktördür.

HALKIN SESİ: Bugün MC iktidarı bir yandan halka karşı saldırıları sürdürürken, diğer yandan da ülkemizin kapılarını süper devletlere açıyor. Bu konuda yurtseverlere ve halka sizce ne gibi görevler düşmektedir?

KENAN DURUKAN: Geri kalmış ülkelerde ve ülkemizde çok uluslu şirketlerin ekonomik baskılarının yanısıra süper devletlerin siyasal amaçlı baskıları hep var olmuştur ve olacaktır. Görüntü budur. Amerika'nın silâh ambargosunun yanı sıra Rusya'nın da değişik siyasal amaçları bu arada Boğazları daha serbest kullanabilme hesapları sürüp gitmektedir.

Bu durumda siyasal iktidarın güçlü olması gerekir. Bu konuda da Demokratik Kuruluşlara düşen ödev halka önderlik ederek siyasal iktidarı oluşturmada doğru tercih yapmasını sağlamaktır.

"KURTULUŞ" GRUBUNUN SOSYAL-FAŞİST SALDIRISI KINANIYOR

"Kurtuluş" grubundan bazı kişilerin geçen hafta Ankara'da devrimci gençlere yönelttikleri saldırı, büyük bir tepkiyle karşılandı. Bilindiği gibi 14 Temmuz günü bu kişiler, Cebeci Yurdunda devrimcilerin astıkları bir panoyu yırtmışlar, sağa sola ateş ederek iki gençi yaralamışlardı. Olay hakkında DGB'li gençler Siyasal ve Hukuk kantinlerine son olarak astıkları panolarda şunları söylemektedirler:

"Bu saldırı ve daha önceki saldırılar, gerek hizmet ettiği siyaset açısından, gerek hedef aldığı güçler açısından ve gerekse saldırı yöntemi açısından sosyal-faşist nitelikte saldırılardır. Çünkü saldırının hedefi devrimcilerdir. Saldırı yöntemi bıçaklı ve silahlı saldırıdır ve saldırı, faşistlere ve özellikle sosyal-faşistlere hizmet etmektedir. Bu saldırı aynı zamanda ideolojik mücadeleyi ortadan kaldırmaya ve gençlik içinde demokratik tartışma ortamını yok etmeye yönelmiştir. Bu saldırı, devrimcilerin kaldığı yurtlara yapılmış, bu yurtlara polis baskınını davet etmiş ve hakim sınıflara yurtların kapattırılması için koz vermiştir. Bu yönleriyle de faşistlere ve sosyal-faşistlere hizmet etmektedir."

"Halkın Kurtuluşu", "Militan Gençlik" ve "Yurtsever Gençlik" dergilerinin görüşlerini savunan gençlerin astıkları panolarda ise şunlar açıklanmaktadır:

"'Kurtuluş' dergisi taraftarlarının sosyal-faşizme yaranma çabalarının, yurt basmalarının, Trabzon'da TKP, TSİP vb. sosyal-faşistlerle birlikte devrimcilere saldırmalarının ve son olarak Aydınlıkçı arkadaşlara saldırmalarının altında yatan gerçek, sosyal-faşist T"K"P'nin gençlik içinde vurucu gücü olma çabalarıdır.

"Sosyal-faşizme hizmet eden bu devrimci olmayan saldırı tavırlarını sistemleştirme doğrultusunda ilerleyen 'Kurtuluş'çuların tavırlarını devam ettirmeleri halinde (özellikle stratejik konumu olan Cebeci'de) karşılarında devrimcileri bulacaklardır.

"Tüm devrimci, yurtsever ve demokratlara yönelen saldırılara göğüs germek tüm devrimcilerin görevidir."

AYÖD yönetimi ise düzenlediği panoda görüşlerini şöyle dile getirmiştir:

"Bu saldırılar, gençliğin eylem birliğini ortadan kaldırmaya yöneliktir. Bu anlamda da hakim sınıfların işine yaramaktadır. Ancak bizler, gencliğin devrimci eyleminin birliğini bozucu bu türden saldırılara fiili olarak karşı koyacağız."

...ekmeğe mahrum eden",

. sahiptirler. Onların Hilmi Fırat gibi onbinlerce ...nüm toprakları, iplik ve un fabrikaları ve milyon...rca lira paraları yoktur. Ama, dünyada hiç bir mad... gücün satın alamayacağı, onurları, ağalara karşı ...ydukları ve söndürülemeyecek olan bir kinleri var...r.

Hilmi Fırat ve adamları bu çeşit baskı yollarına ...vam ederken, jandarma da bir yıldan beri her ak...m köye giderek gözdağı vermeğe devam ediyor. Köy... sendikaya bağlılıklarını devam ettiren işçilerden ...laver Çelik, Cafer Atalay ve Mehmet Ali Yılmaz'ın ...leri bundan bir müddet önce Söke Jandarması tara...dan basılarak arandı. Bu işçiler çeşitli bahaneler... tutuklandılar. Mehmet Ali Yılmaz hakkındaki iddia ...adar gülünç ve ciddiyetsizdi ki, bu işçi arkadaşı ...ukladıktan iki gün sonra bırakmak zorunda kaldılar. ...yazı yazıldığı sıralarda Dilaver Çelik ve Cafer ...alay'ın tutuklulukları ise devam ediyordu. Bu iki iş...nin evini basan jandarmalar ellerindeki otomatik si...ları evdeki çocuklara ve kadınlara doğrultarak or...ığa korku vermeğe çalıştılar. Çocuklara "Yahudi oğ... yahudiler" diyerek ırkçılıklarını ortaya döktüler.

Öte y...ndan ortaklardan biri hariç diğerleri çapa ...vsiminı . Sazlıköyden işçi almayarak köylüleri iş...z bıraktılar. Halbuki dışardan getirdikleri işçilere ...rdikleri ücret Sazlıköylülerin de kabul ettiği ücret...di.

Görüldüğü gibi köyde başlatılan mücadelenin en küçük kırıntısını bile silip süpürerek, köylüleri sindirmek için Hilmi Fırat, adamları ve Jandarma ellerinden geleni artlarına koymuyorlar. Bu d... ı ımda Sazlıköylüler ne yapmalıdırlar?

Bir defa iyice anlaşılması gereken husus şudur: "Köyü bir topan ekmeğe mahkum eden" geçen yılki çapa direnişi değildir. Köyün "Bir topan ekmeğe mahrum kalışının" esas ve gerçek nedeni onbinlerce dönüm toprağın Hilmi Fırat tarafından gaspedilerek köylünün topraksız bırakılmasıdır. Bu nokta anlaşılıp onbinlerce dönüm toprağı Hilmi Fırat'ın elinden kurtarmadıkça bir topan ekmeğe mahrum olmaktan kurtulamayız. Çünkü Hilmi Fırat gibi Toprak ağalarının her biri onbinlerce dönüm toprağı ellerinde tuttukları sürece, işçileri istedikleri zaman işe alacak isteme...dikleri zaman işe almayıp işsiz bırakacaklardır. İşçileri, kendi keyifleri neyi buyurursa o ücrete çalıştırmaya devam edeceklerdir. Hilmi Fırat bu toprakları köylüye dağıtmayacağına göre, Süleyman Demirel "Tapuları deldirmeyeceğiz" dediğine göre, toprak reformları birer palavra olmaktan öte gitmediğine ve gitmeyeceğine göre, topraksızlıktan kurtulmak, bizzat topraksız köylülerin harekete geçmesiyle mümkündür. İşte bu gerçeği anlayan Pazarcık'ın Emiroğlu, Osmandede, Eylen, Salmanıpak köylüleriyle Ceyhan'ın Sarıbahçe köylüleri ...

mücadeleye atıldılar. Elbette ki bu mücadele zor ve uzundur. Ama bunu göze almadan da hiç birşey elde edilemez.

Girdiğimiz mücadelede geçici başarısızlıklar yenilgiler ve kayıplar olabilir. Sıkıntılara düşebiliriz. Böyle durumlarla karşılaşınca yapılacak şey, pişmanlık duymak değildir. Yapılacak olan şudur:oturup yenilgimizin ve kayıplarımızın nedenlerini araştırmalı hatalarımızı düzelterek mücadeleye kararlılıkla devam etmektir. Ceyhan'ın Sarıbahçe köylüleri topraklarını gaspeden ağaya karşı giriştikleri toprak mücadelesinden, bu gün şu dersi çıkarıyorlar: "Birliğimizi pekiştirmeliyiz. Komşu köylerle temas kurmalıyız. Onları da yanımıza alarak saflarımızı genişletmeliyiz."

Sazlıköylülerin de yapmaları gereken budur. Oturup, geçen yılki direnişte sendikalarının hatasını ve kendi eksikliklerini gözden geçirmelidirler. Varsın ağalar, "Mücadele ettiniz aç kaldınız Bir topan ekmeğe mahrum kaldınız" desinler. Aslında onlar bu sözleriyle geçen yılki direnişten ne kadar korktukları anlatmak istiyorlar. Öyleyse daha bu kadarcık bir mücadele bile onların ödünü patlattığına göre biz, sendikal birliğimizi pekiştirerek mücadeleyi hızlandırmalıyız. Bizi "bir topan ekmeğe mahrum bırakan"

DOĞRU BİR MÜCADELE ÇİZGİSİ İÇİN-II

1975 İncirlik BAĞIMSIZLIK YÜRÜYÜŞÜ

DOĞRU EYLEM NE

Geçen sayıda mücadele ve örgütlenme tarzına ilişkin genel siyasetler üzerinde durduk. Bu sayımızda doğru bir eylem yapmak için hangi ilkeleri gözetmek gerektiği üzerinde duracağız.

DOĞRU EYLEM PROLETARYANIN DEVRİMCİ SİYASETİNE HİZMET EDER

Lenin, "devrimci teori olmadan, devrimci hareket olamaz" demişti. Devrimci bir eylem yapabilmek için her şeyden önce devrimci bir teoriye, devrimci bir programa ve bu programın gerçekleşmesine hizmet eden siyasetlere ihtiyacımız vardır. Mao Zedung şöyle demektedir:

"Siyaset, devrimci bir partinin bütün pratik eylemlerinin başlangıç noktasıdır ve o partinin eylemlerinin seyri içinde ve bu eylemlerin sonucunda kendini gösterir. Devrimci bir parti bir eyleme giriştiği zaman bir siyaset uyguluyor demektir. Eğer doğru bir siyaset uygulamıyorsa, yanlış bir siyaset uyguluyor demektir. Eğer belli bir siyaseti bilinçli olarak uygulamıyorsa, kör körüne uyguluyor demektir. Tecrübe dediğimiz şey, bir siyasetin uygulanmasının seyri ve sonucudur. Bir siyasetin doğru olup olmadığını ve ne ölçüde doğru, ne ölçüde yanlış olduğunu ancak halkın pratiğiyle, yani tecrübeyle anlayabiliriz. Ama halkın pratiği, özellikle devrimci bir partinin ve devrimci kitlelerin pratiği mutlaka şu veya bu siyasetle belirlenir. Bu nedenle, herhangi bir harekete girişmeden önce, mevcut şartların ışığında tespit ettiğimiz siyaseti, Parti üyelerine ve kitlelere açıklamamız gerekir. Aksi takdirde, Parti üyeleri ve kitleler, siyasetimizin rehberliğinden uzaklaşırlar, körcesine hareket ederler ve yanlış bir siyaset uygularlar." (1)

Bilindiği üzere, revizyonizmin babası Bernstein "eylem her şey, hedef hiç bir şey" demişti. Maceracıların "nerede hareket, orada bereket" anlayışıda Bernstein'le aynı görüşü paylaşmaktadır. Aslında revizyonistlerin ve maceracıların da belli bir ideoloji ve siyasetleri vardır. Fakat onların ideoloji ve siyasetleri burjuvazinin ve küçük burjuvazinin sınıf menfaatlerine hizmet eder.

Bugün Türkiye'de ~~bir~~ çok siyasi grup berrak bir teori, program ve siyaset ortaya koymadan halk yığınlarını kendisini izlemeye çağırıyor. Bu tutumun en belirgin ve iddialı örneğini "Halkın Kurtuluşu" grubu temsil ediyor. Bu arkadaşlar, daha Türkiye'nin nasıl bir toplum olduğunu dahi tespit etmeden, en temel program meselelerini çözmeden halkın karşısına çıkıyor ve "ilkeli birlik" ten ve eylemcilikten söz ediyorlar. Ortaya konmayan ve halk yığınlarına ilân edilmeyen "ilkeler" üzerinde mi birlik yapacaklardır? Boşluğun üzerine "birlik" kurulabilir mi? Eylem, hangi teorinin ve ilkenin ışığında yapılacaktır? Teoriyi ve siyaseti ortaya koymadan halkı eyleme çağırmak, tam bir sorumsuzluk ve siyasi maceracılık örneği değil midir? Üstelik onlar, kendilerini program ve siyasetlerini açıkça ortaya koymaya çağırdığımız zaman, büyük bir öfke ve telaşa kapılıyorlar. Bunun "ilkesiz bir birlik" çağrısı olduğunu söyleyerek, kendi ilkesizliklerini gözlerden saklamaya çalışıyorlar. Oysa devrimcilerin ve bütün halkın, herhangi bir siyasî akımdan istediği ilk şey, teori ve siyasetini ortaya koymasıdır. Bu yapılmadan, eylemden sonra "özeleştiri" yayınlamak, her üç-beş yılda bir geçmişi mahkûm edip, silbaştan yapmak kaçınılmaz olur. Doğru bir eylem çizgisi izlemek için, her şeyden önce doğru bir ideolojik ve siyasî çizgi yaratılmalıdır. Mao Zedung yoldaş şöyle demektedir:

"Lenin'in 'devrimci teori olmadan devrimci hareket olamaz' dediği zamanlarda, devrimci teorinin yaratılması ve savunulması esas ve belirleyici rolü oynar. Eğer herhangi bir görev yerine getirilecekse ve henüz bir yol gösterici çizgi, yöntem, plân, ya da siyaset yoksa, esas ve belirleyici olan şey, yol gösterici bir çizgi, yöntem, plân ya da siyaset tespit etmektir." (2)

Bütün bunları başka bir dille söylersek, doğru eylem proletaryanın devrimci siyasetine hizmet eden eylemdir. Proletarya için, bu ölçü dışında doğru bir eylem, yiğitlik veya fedakârlık anlayışı yoktur.

Doğru bir eylem çizgisi izlemek için, doğru teori ve siyaset yanında doğru mücadele ilkelerine ihtiyaç vardır. Bu mücadele ilkeleri, esasen devrimci teoriye sımsıkı bağlıdır. Mao Zedung, uygulanması gereken mücadele ilkelerini şöyle özetlemektedir:

"Düşmana karşı mücadelede halka önderlik ederken, Komünist Partisi, adım adım ve yavaş fakat emin bir şekilde ilerleme taktiğini uygulamalı, haklı bir zemin üzerinde, kendi lehimize ve ihtiyatla mücadele etme ilkesine bağlı kalmalı ve kanun, kararname ve toplumsal geleneklerin izin verdiği her türlü açık faaliyet biçimlerinden yararlanmalıdır; kuru gürültü ve ihtiyatsızlık hiç bir zaman başarıya götürmez." (3)

Bu ilkeleri üç noktada toplayabiliriz:

1. Haklı bir zemin üzerinde mücadele etmeliyiz.

2. Eylemin bir faydası olmalıdır ("kendi lehimize mücadele etmek")

3. Eylemin bir sınırı olmalı, mücadele ihtiyatlı bir şekilde yürütülmelidir.

Şimdi bu ilkeleri tek tek ele alabiliriz.

"Birçok Troçkist ve Anarşist akım, her zamankinden daha faal olarak çeşitli kitle hareketlerine, özellikle gençlik ve aydınlar hareketine sızmak suretiyle bulanık suda balık avlamaya çalışıyor. Böylece kitleleri doğru yoldan çevirmek ve onları ağır yenilgi ve hayal kırıklığı ile sonuçlanmaya mahkûm, tehlikeli maceralara sürüklemek amacını güdüyor. Bunlar, her ne kadar sık sık keskin devrimci ve anti-revizyonist sloganlarla ortaya çıkıyorlarsa da, aslında revizyonistlerin rolünü oynuyorlar ve hep birlikte devrim davasını baltalıyorlar."

ENVER HOCA
Revizyonizm ve Maceracılık Yenilgiye,

HAKLI BİR ZEMİN ÜZERİNDE MÜCADELE

Mücadelemizin her şeyden önce bir zemini olma[lı]dır. Bir zemine dayanmayan eylem, kitleleri hareke[te] geçiremez ve başarılı olamaz. Eylemin zemini, som[ut] olmalı ve gerçeğe dayanmalıdır. Mücadelenin bir ze[mini] ne dayanması, eylem için gerçek bir sebep bulunma[sı] ve kitlelerin de bunun bilincinde olması demektir. Mü[cadele], ancak bu gerçeğe dayanarak yürütülebilir, yo[k]sa boşluğa basılarak eylem yapılamaz. Ayrıca bu ger[çeği], yalnız bizlerin kavraması da yeterli değildir. K[itle]ler de bu gerçeği bilmeli ve bu uğurda mücadeleye [is]tekli olmalıdır. Bu bakımdan, eylemin hangi zemin üzerinde yürütüleceğine karar vermek için, kitleyi ta[nı]mak, kitlenin durumunu bilmek ve kitlenin nabzını e[li]mizde tutmak gerekir. Sözgelişi bir gecekondu mahallesinin duvarlarına "kahrolsun faşizm", "tek yol d[ev]rim" yazıp, halkı yürüyüş yapmaya veya herhangi b[ir] mücadeleye çağırsak, böyle bir eylem için zemin y[a]ratmış olmayız. Ama aynı gecekonduları yıkmak ve [hal]kı evsiz-barksız bırakmak için gelen polise karşı [di]renmek, mücadele zemini olabilir.

Başka bir örnek alalım. DİSK'in başına musallat olan sosyal-emperyalizmin beşinci kolu Mehmet Ertü[rk] -Aydın Meriç kliğine karşı, bir sendika toplantısınd[a] veya bir mitingte, herhangi bir zemin olmadan "kah[rol]sun sendika ağaları" şiarını atarak mücadele yürüte[me]yiz. Fakat bu kliğin işçileri satmaları, patron ve hü[kü]metle işçi sınıfına karşı işbirliği yapmaları, devrim[ci]lere saldırmaları, işçi tabanının isteklerini bastırm[a]ları, sosyal-emperyalizme yardakçılık ettiklerinin a[çı]ğa ortaya koymaları gibi somut olaylar ve durumlar [üze]rine girişmek için elverişli bir zemin yaratabilir. B[ir] yandan DİSK üyesi bütün işçiler ve DİSK'te çalışan [bü]tün yurtsever sendikacılar önünde bu kliğin maskesi[ni] indirmek için sabırlı bir aydınlatma çalışması yürü[t]meli, öte yandan bu kliğe karşı bir mücadele zem[ini] yaratan her somut durumda işçileri ve yurtsever se[n]dikacıları harekete geçirmek için çalışmalıyız. Bu m[ü]cadele içinde revizyonistlerin gerçek yüzünü tanıtm[a]lıyız.

Canlı bir örnek daha alalım. Almanya'da Fürth ş[eh]rindeki Nobel Dinamit fabrikasında geçen yıl bir dir[e]niş yapılmak istendi. O sırada 10'u Türkiyeli olmak [ü]zere 19 işçi fabrikadan atılmıştı. Buna karşı bir mü[ca]dele açmak gerekiyordu, fakat bunu herşeyden ön[ce] o fabrikanın işçilerine kavratmak gerekirdi. Üç-beş [ki]şi, bir mücadele zemini yaratmaksızın 2400 işçi ça[lı]şan fabrikada 40 kişiyle direniş başlatmaya kalktı. [O] kadar devrimci işçiyi maceraya sürükleyen tasfiyec[i]ler, işçi kitlesinden o kadar kopmuşlardı ki, greve [ka]tılmayan 2300'den fazla işçiyi bile fabrika kapısında girerken yuhluyorlardı. Sonuç, işçi kitlesinden kopu[k] olan bu eylemin ezilmesi, greve katılan devrimci iş[çi]lerin atılması ve Türkiye'ye yollanması oldu.

Geçmişi hatırlarsak, Türkiye'de ABD emperyali[z]mine karşı kitle mücadeleleri, milli petrol isteği [ka]nunlarımıza gelen 6. filoyu protesto, ABD'li askerl[e]rin halka karşı işledikleri suçlar, Conson'un mektu[bu]

1.

HAKLI BİR ZEMİN ÜZERİNDE MÜCADELE ETMELİYİZ

2.

EYLEMİN BİR FAYDASI OLMALIDIR

3.

EYLEMİN SINIRI OLMALI, MÜCADELE İHTİYATLI BİR ŞEKİLDE YÜRÜTÜLMELİDİR

DİR?

"Bolşevizm, bütün partiler içinde küçük-burjuva ihtilâlci eğilimleri en çok temsil eden partiye karşı, 'devrimci sosyalistler' partisine karşı, üç belli başlı noktadan mücadeleyi ele aldı ve sürdürdü. İlkönce, bu parti, Marksizmi inkar ederek herhangi bir siyasi eyleme girişmeden önce sınıf güçlerini ve bu güçler arasındaki ilişkiyi hesaba katmanın gereğini anlamamakta direniyordu (belki de daha doğrusu anlayamıyordu). İkincisi, bu parti, bireysel terörizmi, suikastleri doğru bir eylem olarak tanımayı, kendi 'ihtilalci' ruhunun, ya da 'solculuğunun' özel bir belirtisi sayıyordu; ki bunu, biz Marksistler, kesin olarak reddederiz. (. . .) Üçüncüsü, 'devrimci-sosyalistler için' 'solcu' olmak demek, Alman sosyal-demokrasisinin pek o kadar önemli olmayan bazı oportünist günahlarını alayla yermek, ama öte yandan aynı partinin, örneğin toprak sorunu üzerinde ya da proletarya diktatörlüğü sorunu üzerinde aşırı oportünizme düşen üyelerini taklit etmekti."

"Küçük burjuva ihtilalciliğinin istikrarsızlığı, kısırlığı, boyun eğişe, uyuşukluğa, boş fantaziye ve giderek 'moda olan' şu ya da bu burjuva eğilimine karşı 'kudurgan' bir hayranlığa bile dönüşebilme özelliği, bütün bunlar, herkesçe bilinir. Ama bu gerçeklerin soyut olarak teoride bilinmesi, devrimci partileri, biraz yeni bir biçimde, eskiden bilinmeyen yeni bir yön ve ortamda, azçok orijinal özel koşullar içinde, her zaman yeniden ortaya çıkan eski yanılgılardan korumamaktadır."

LENİN

" SOL KOMÜNİZM, BİR ÇOCUKLUK HASTALIĞI

Sol Yayınları, İkinci baskı, s. 23-24-25

lar, ABD emperyalizmine karşı bu zemin üzerinde adım adım bilinçlendirildi ve harekete geçirildi. Bugün de aynı şekilde Rus sosyal-emperyalizmine karşı mücadele, İskenderun Demir Çelik yatırımı ile ilgili sömürü, Boğazlar üzerindeki egemenliğin korunması vb. gibi somut konularda yürütülmelidir.

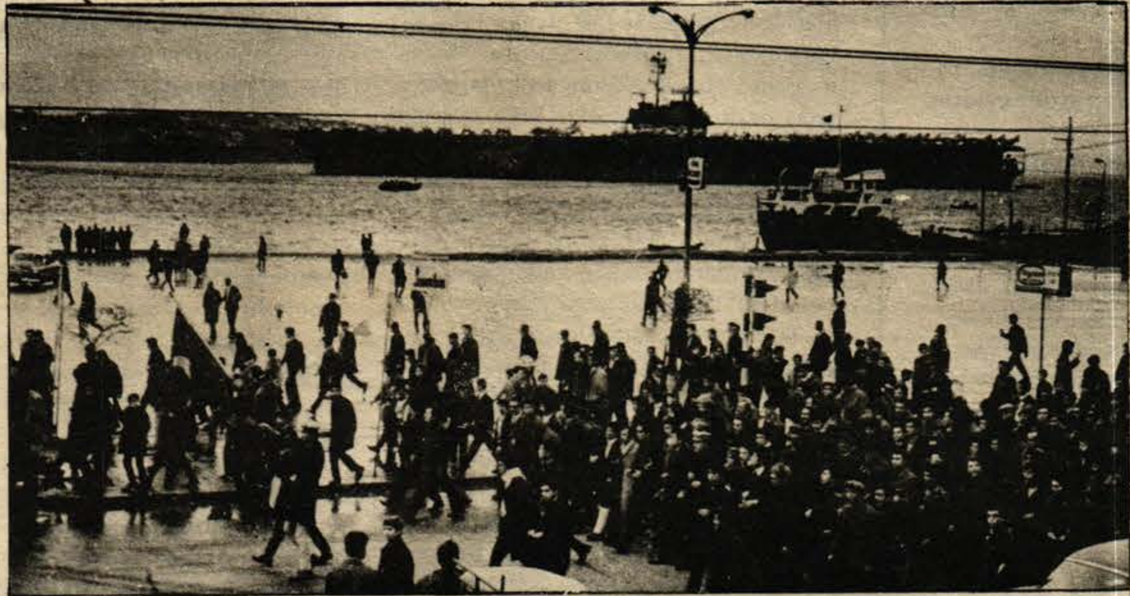
Yapacağımız eylemin zeminini, o eylem için ileri sürdüğümüz şiar (slogan) belirler. Stratejik sloganlarla, eylem sloganlarını birbirinden dikkatle ayırmalıyız. Stratejik bir slogan her zaman bir eylem sloganı olmaz, yani somut bir eylemin zeminini belirlemez. Başka bir dille, stratejik slogan ileri sürülerek eylem çağrısı yapılmaz. Bir örnekle açıklayalım. "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye" bugün bulunduğumuz aşamanın stratejik sloganıdır. Bu slogan proletarya önderliğinde yapılan her eylemde ileri sürülmeli, proleter devrimcileri tarafından her mücadeleye götürülmelidir. Fakat bu slogan, somut bir eylem için zemin oluşturmaz. Yani bir eylem sloganı, bir eylem çağrısı değildir. Buna karşılık, örneğin "Devlet Güvenlik Mahkemeleri kalksın", "İşten atılan arkadaşlarımız geri alınsın", "müdür istifa!", "sigorta istiyoruz", "Boğazlar savaş gemilerine kapansın", "Silvan'daki zulme son", "okuma özgürlüğü ve can güvenliği", "Kosigin defol!" gibi sloganlar, eylem sloganı olabilir. Hiç şüphesiz, bu sloganlarla somut bir zemin üzerinde yürütülen eylemlerde, temel sloganlarımız taşınmalı ve kitlelere maledilmelidir. Herhangi bir sloganın eylem sloganı haline gelmesi için ise, ilkönce propaganda ve daha sonra ajitasyon dönemlerinden geçmesi gerekir. Sözgelişi bugün "tüm çalışanların grevi" sloganımız, bir propaganda sloganıdır. Bugünkü meselemiz, işçi sınıfı, bütün çalışanlar, sendikalar ve yurtsever çevreler içinde bu sloganın propagandasını yapmak ve bu sloganı millî bağımsızlığımızın bütün düşmanlarını hedef alan bir muhtevayla işlemektir. Bu slogan, ancak kitlelere malolduktan sonra bir eylem sloganı ve elverişli bir zamanda ise bir eylem çağrısı olabilecektir.

Mücadele zeminimiz aynı zamanda h a k l ı olmalıdır. Haklı olduğuna yalnız bizim inanmamız yetmez, kitleler de yaptığımız eylemin haklı olduğuna inanmalıdır.

Sözgelişi bugün gidip herhangi bir polis karakoluna bomba atıldığı zaman, bu eylem haklı bir zemin üzerinde yapılmamıştır. Ama Demir-Döküm işçileri 1969 yazında üzerlerine saldıran toplum polislerini demir çubuklarla karşılayıp kendilerini savundukları ve polisleri kovaladıkları zaman, haklı bir zemin üzerindeydiler. Çünkü işçiler, saldırgana karşı kendilerini savunuyorlardı ve halk da bu tutumu haklı görüp vargücüyle işçileri destekliyordu. Nitekim büyük burjuvazinin basını, binlerce işçiyi harekete geçiren önemli bir mücadele olduğu halde, Demir-Döküm işçilerinin mücadelesini örtbas etti. Buna karşılık, kitlelerin haklı görmediği, hatta tepki gösterdiği maceracı eylemlerin propagandasını büyük burjuvazi yapmaktadır. Maceracılar ise, "silâhlı propaganda" yaptıklarını sanmaktadırlar.

Bugün gidip bir bankaya veya Sanayi Odasına bomba atıldığı zaman, bu eylemin haklı bir zeminde yürütüldüğü düşünülemez. Ama iki süper devlete karşı Adana yürüyüşünde faşist komandoların silâh sıkmaları karşısında yürüyüşçüler kendilerini her türlü vasıtayla savundukları zaman, mücadele haklı bir zemin üzerinde yürütülmüştür. Nitekim Sanayi Odasına bomba atılmasını toplumda savunan bir kesim çıkmadığı halde, Adana yürüyüşünün bu kararlı tutumu en geniş desteği bulmuştur.

Ankara'da yapılan bir bağımsızlık yürüyüşünde, yürüyüş kolu Site yurdunun önünden geçerken yürüyüşteki

1969'da ABD 6. Filo'sunu protesto gösterileri

minden uzaklaştırmaya çalışmıştı, ama doğru bir tutumla kendisi hemen engellendi ve yürüyüş haklı zemin üzerinde devam etti.

10 Kasım 1969 günü Anıtkabirde başlayan Dev-Genç yürüyüşünde bazıları Tandoğan meydanına gelindiği zaman, Kızılay yolunu kesen polis kordonuna hücum etmek istiyorlardı. Oysa yürüyüşün yolu İstasyon yönüydü bu yönü değiştirmek için hiçbir haklı neden yoktu. Yürüyüş bu yönde devam etti ve başarıyla sona erdi. Kızılay yolunu tutan polis kordonuna saldırmak, yürüyüşü haklı zeminden ayıracak ve dağılmasına yol açacaktı.

Mahkemelerdeki mücadelede de daima kendimizi savunma ve haklı bir zemin üzerinde bulunma tutumu izlenmelidir. Meselâ TİİKP davasında bir arkadaşa yumruk atıldığı zaman, salondaki bütün arkadaşlar saldırgan yüzbaşının üzerine yürüdü ve bu hareket meşru müdafaanın gereği idi. Ama ortada fol yok yumurta yokken böyle bir şey yapılsa idi, haklı zeminden uzaklaşılmış olurdu.

Başka örnekler verelim. İsterse MHP'li olsun bir doktoru silâhla soymak, çocuk kaçırıp fidye istemek, isterse Türkiye'nin en zengini olsun adam kaçırıp fidye istemek, uçak kaçırıp içindeki yolcuların hayatını pazarlık konusu yapmak, isterse NATO'nun bir üssünde çalışsınlar İngiliz teknisyenlerini kaçırmak, müteahhit, eczane, bakkal, banka soymak gibi eylemler haklı bir zemin üzerinde yapılmış olmazlar. Bu eylemler, proletaryanın siyasetine hizmet etmez ve geniş halk yığınları tarafından haklı görülmez. Marksistlerin hedefi siyasi iktidarı ele geçirip, özel mülkiyeti adım adım bir sistem olarak ortadan kaldırmaktır. Yoksa iş yerlerini bombalayarak veya zenginleri öldürerek "kapitalizme karşı" mücadele verilemez. Tam tersine, demokratik halk devrimi, zenginler dahil herkesin can güvenliğini sağlayacaktır. Uçak kaçırıp yolcuların hayatını

tutumu olamaz ve halkın desteğini sağlamaz. Çünkü ölüm cezası, ancak halka karşı ağır suçlar işlemiş ve bu cezaya mahkûm edilmiş bir avuç halk düşmanı dışında kimseye uygulanamaz. Masum insanların hayatını pazarlık konusu yapmak, devrimcilere değil, faşistlere yakışır. Kendilerinden olmayan herkesin hayatını hiçe sayanlar faşistlerdir.

Bütün bunlara karşılık, 1962'de Yapı İşçileri Sendikasının düzenlediği "Açların Yürüyüşü" sonunda beş bin işsizin Meclis önünde polisin saldırısına karşı koyması, 1963 Kavel direnişi, 1965 Kozlu Maden işçilerinin büyük mücadelesi, 1968 yılındaki fabrika ve toprak işgalleri, 1969 Alpagut ve Demir Döküm işçilerinin mücadeleleri, ABD Altıncı filosunu protesto hareketleri, Doğu'da millî zulme karşı yapılan kitle hareketleri, 15-16 Haziran Şanlı İşçi Mücadelesi, Turanlar köylülerinin ağalara ve jandarmaya karşı mücadelesi, Söke Sazlıköy tarım işçilerinin direnişi, Sazlıbahçe ve Pazarcık köylülerinin mücadeleleri, geçen yıl iki süper devlete karşı yapılan bağımsızlık yürüyüş ve mitingleri ve işçi grevleri vb. haklı bir zemin üzerinde yapılmıştır. Bu yüzden örnek olarak verdiğimiz bu eylemler, halkın geniş desteğini sağlamış ve hakim sınıfları zor duruma düşürmüştür.

Dipnotlar:

(1) Mao Zedung, Seçme Sözler, Aydınlık yayınları s. [illegible]
(2) Mao Zedung, "Çelişme Üzerine", Seçme Eserler, [illegible] Aydınlık yayınlarından yakında yayınlanacak.
(3) Mao Zedung, Seçme Eserler II. cilt Aydınlık yayınları s. 317

GELECEK SAYIMIZDA BU YAZI DİZİMİZİN SON BÖLÜMÜNÜ "EYLEMİN FAYDASI VE SINIRI OLMALI

KIBRIS'IN KADERİNİ KIBRISLILAR TAYİN ETMELİDİR

KEMAL FAİK
Kıbrıslı bir devrimci

Kıbrıs'ta Türklerle Rumların bir arada yaşadıkları, birbirlerine yardım ettikleri günler, İngiliz emperyalizminin ve diğer emperyalist devletlerin böl ve yönet politikalarının sonucu, artık geride kaldı. Şimdi her iki süper devlet ABD ve Rusya meydana gelen karışıklıktan kendi hegemonyaları için faydalanma peşindeler. Özellikle Rus sosyal-emperyalizmi Amerika'nın dünya çapındaki gerilemesinden istifade ederek, Yunanistan ile Türkiye arasındaki meseleleri karıştırmakta, devamlı olarak birinin aleyhine diğerini destekleyerek kendi hegemonyası için gedik aramaktadır. Son Kıbrıs çıkartmasından sonra Sovyetlerin Türkiye üzerindeki nüfuzunun artması Rusya'nın meselesinden hayli faydalandığını göstermektedir.

Kıbrıs meselesinde bugünlere nasıl gelindi. Yaşanan olaylarla bunu kısaca anlatmaya çalışacağız:

İngiliz emperyalizminin Kıbrıs'ta Rum ve Türk milliyetlerine milli baskı uyguladığı 1960 öncesi yıllarda Kıbrıs, İngiliz emperyalizminin bir sömürgesi, bir uçak gemisi durumundaydı. Türk ve Rum köylüleri ve genel olarak Kıbrıs halkı horlanıyor, eziliyordu. Halkın bağımsızlık ateşini söndürmek için köylere İngiliz askerleri gönderiliyordu. İngiliz askerleri erkekler üzerine baskılar uyguluyorlar, kadınlara sarkıntılıkları ver yer tecavüze kadar vardırıyorlardı. Tanklarla ve zırhlı araç-larla yapılan gösteriler, özel köpeklerle yapılan silâh aramalar vb. yanında, küçük çocuklara bisküvi, konserve, yemek, çikolata vb. verilerek İngilizler kendilerini şirin göstermeye çalışıyorlardı.

Kıbrıs'ta 10. 000'in üzerinde asker bulunduran İngiliz emperyalizmi, hava üsleri vasıtasıyla Emperyalistlerin Orta Doğudaki çıkarlarını koruyor ve Süveyş kanalı meselesinde olduğu gibi, buradan kalkan güçleriyle Orta Doğuya müdahale ediyordu.

Bu baskılar karşısında halktaki bağımsızlık birikimini Rum burjuvazisi kullandı ve 1955'te İngilizlere savaş açtı. Öncülüğü. ENOSİS (Yunanistanla Birleşme) sloganıyla kilisenin de desteklediği sağcı örgüt EOKA yürütüyordu. Rum AKEL Partisi ise bağımsızlık mücadelesini desteklediğini açıklamasına rağmen, hareketin önderliğini ele geçirip mücadeleyi anti-emperyalist bir temele oturtamadı.

Mücadele daha ziyade Rum milliyeti ile İngiliz emperyalizmi arasında cereyan ediyor, Türk milliyeti ise yer yer Rum halkına yardım etmesine rağmen, bu mücadeleye aktif bir sekilde katılamıyordu.

Rum milliyeti Ingiliz emperyalizmine karşı mücadele ederken. Türkiye'den gönderilen faşistler Kıbrıs'ta Türk gençliğini Faşist VOLKAN teşkilatında örgütlemeye başladılar. Kıbrıs'ta büyük bir Türk şövenizmi yaratıldı. Köylerde gizli hücreler oluşturuldu. Bu hücreler ARI BEYİ, PETEK BEYİ, KOVAN BEYİ adını alıyor ve direkt olarak faşist teşkilâta bağlı oluyordu. Çok sıkı bir disipline ve büyük bir gizliliğe sahip olan bu teşkilatlar, Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi Menderes iktidarından silâh, para vs. yardımı görüyordu. Volkan teşkilatına bağlı Türk gençleri balıkçı tekneleriyle Anamur, Tarsus ve Silifke yöreleri ne gönderilerek, ordan verilen silâhları Kıbrıs'a taşıyorlardı.

Faşistler Türk halkının İngiliz emperyalizmine karşı duyduğu kini istismar ederek halkı örgütlüyor, örgütledikleri güçlere ise düşman olarak Rum halkını gösteriyordu. Köylerde Türkten Türke kampanyaları açılıyor, Rumca konuşan kelime başına 5 TL. ceza vermek zorunda kalıyordu. Rumlardan alışveriş edenler dövülüyor, çeşitli baskılara uğratılıyorlardı. Türk burjuvazisi ile Rum tüccarlarından aldıkları malları fahiş fiatlarla Türk halkına satarak ekonomik güçlerini artırıyorlardı.

Volkan teşkilâtı daha sonraları Türk Mukavemet Teşkilatı (TMT) adını alacak ve yöneticileri Türkiye'den gönderilen subaylar olacaktı.

1954'ten beri İngiliz sömürge idaresinin Başsavcı yardımcısı olan Rauf Raif Denktaş, 1958 yılında savcı yardımcılığından Dr. Fazıl Küçük'le beraber Türk toplumu liderliğine yütseltiliyordu.

Bu arada İngiliz emperyalizmi Türk işbirlikçilerinin de yardımıyla yeni bir oyuna girişti, Türklerden oluşan "özel polis", "yardımcı polis", "komando" (OKSİDARİS) isimlerini alan birlikler oluşturdu. Bu birliklere yazılanlara yüksek maaş, silâh, motosiklet vb. vasıtalar verildi. İngiliz subaylarının yönettiği bu birlikler Rum halkı üzerine gönderildi. Bu birliklere hunharca katliamlar, ırza geçme vb. olayları yaratma yolu açıldı. Böylece İngiliz emperyalizmi, Türk ve Rum halkları arasındaki kardeşliği bozmak, "böl ve yönet" politikasını başarıya ulaştırmak için önemli mesafeler kazandı. Çatışma esas olarak İngiliz emperyalizmi tarafından yönetilen Türk Birlikleriyle Rum EOKA'cılar arasında oldu. Kıbrıs'ta çıkartılan Türk Şehitleri Albümü ne bakılırsa ölenlerin çoğunun İngiliz emperyalizminin kontrolündeki birliklerde çalışan Türk polisler olduğu görülecektir.

Kıbrıs'ta Rumların aleyhine yaratılmak istenen kampanyanın esas yürütücüsü Türkiye'deki Menderes hükümeti idi. HÜRRİYET Gazetesi de Rum aleyhtarı kampanyada hayli etkili oldu. Türkiye'de "KIBRIS TÜRKTÜR, TÜRK KALACAKTIR" mitingleri düzenleniyor, 6-7 Eylül 1956'da İstanbul'da olduğu gibi Rumların dükkânları, evleri iktidar tarafından yağmalatılıyor, milletler arasında düşmanlık körükleniyordu. Bu yolda hayli başarılı olduklarını söylemeliyiz.

1956 yılında İngiltere son çözüm olarak adanın iki toplum arasında taksim edilmesi görüşünü ortaya at-

---

Beş günlük bir gezi

Beş günlüğüne arabayla Yunanistan'a kadar gidip geldim.

...

... Balıkçı köylerinin lokantalarında boynuma sarılan garsonlardan bana armağanlar ve ren incik boncuk satıcılarına kadar bir doğal yakınlık çemberi içinde bayağı afalladım. Kimi babasının İstanbul'da öldüğünü, kimi annesinin İsparta'dan geldiğini, kimi vaktiyle Boğazda çalıştığını söylüyordu. Aradaki anlaşmazlıkların suçunu da genellikle Amerika'ya yüklüyorlardı.

...

... Ve Ege önce Türkiye'yi ama sonra Karadeniz'de kıyısı bulunan bütün ülkeleri de çok yakından ilgilendirmektedir.

Böylesi geniş boyutlu ve dün ya dengesiyle ilgili bir sorunu daha serinkanlı ve daha gerçekçi açıdan ele alma yolları da herhalde vardır.

...

Türk halkıyla Yunan halkının çıkarları arasında ortak ve akıllı ahenkler kurulabilir. "Kırk bir milyonluk Türkiye'ye rağmen..." yahut "kendi dünyasında mutlu bir gelişim içinde olan Yunanistan'ı hiçe sayarak" gibi katılıklar son toplamda kime ne kazandıracaktır. Ayrıca aynı marka silah namlularının birbirine karşı dönmesindeki cilveli garipliık de insanı uzun uzun düşündürmektedir.

...

... Beş günlük gezide bunu bir kez daha seyrettim. Karşılaştığım insanlar ne kadar sevimli, esnek ve sıcaktılar.

Ama ne yapmalı ki o soğuk yüzlü cemseler boyuna hududa doğru gidiyordu...

(Çetin Altan. Politika. 11 Temmuz 1976)

... Şu anda ilişkilerimiz bakımından en ılımlı kanat yine [Yunan] hükümet[i] ve çevresi. Belki sağ olduğu ileri sürülebilecek, ancak sağduyu sahibi olduğunun kabul edilmesi gereken hükümet çevresi. Ne var ki zaman zaman hükümet de gidişin genel çizgilerine kendini kaptırabiliyor. ... Bu yüzden de bizim kanımızca Yunan halkının ve belki de hükümetin Türkiye'den gelecek bir ciddi ve açık seçik barış çağrısına ihtiyacı var. Böyle bir güvence vermek Türkiye için hiç de zor olmasa gerek.

(Ahmet Candan, Politika, 12 Temmuz 1976)

TÜRK-YUNAN ŞİİRİ

Sıla derdine düşünce anlarsın
Yunanlıyla kardeş olduğunu
Bir Rum şarkısı duyunca gör
Gurbet elde İstanbul çocuğunu!

ooo

Türkçenin ferah gönlünce küfretmiş
Olmuşuz kanlı bıçaklı,
Gene de bir sevdadır içimizde
Böyle barış günlerinde saklı.

ooo

Bir soyun kanı olmasın varsın
Damarlarımızda akan.
İçimizde şu deli rüzgâr
Bir havadan.

ooo

Bu yağmurla cömert
Bu güneşle sıcak,
Gönlümüzden bahar dolusu kopsun
İyilikler kucak, kucak.

ooo

Bu sudan, bu taddandır ikimizde günah;
Bütün içkiler gibi zararı kadar leziz
Bir iklimin meyvesinden sızdırılmış
Bir içkidir kötülüklerimiz.

ooo

Aramızda bir mavi sihir
Bir sıcak deniz.
Kıyısında birbirinden güzel
İki milletiz.

ooo

Bizimlen dirilecek bir gün
Ege'nin altın çağı,
Yanıp yarının ateşinden
Eskinin ocağı.

ooo

Once bir kahkaha çalınır kulağına
Sonra Rum şiveli Türkçeler,
O Boğaz'dan bahseder
Sen rakıyı hatırlarsın.
Yunanlı'yla kardeş olduğunu
Sıla derdine düşünce anlarsın.

BÜLENT ECEVİT

tı. Yunanistan hükümeti bunu reddetmesine rağmen, Amerikan emperyalizminin uşağı Menderes "taksim" tezini kabul etti. Bundan sonra Kıbrıs ve Türkiye'deki slogan "YA TAKSİM YA ÖLÜM" oldu. Bunu herkes hatırlıyor.

Aralık 1958'de iki ülkenin dışişleri bakanları Zorlu ve Averof Paris'teki NATO toplantısında Türk - Yunan görüşmelerinin sürdürülmesine karar verdiler. Kıbrıs'taki mücadelenin önderliğini sürdüren EOKA' altı gün sonra İngilizlere karşı yürüttüğü mücadeleyi durdurdu. Kıbrıs Cumhuriyetinin temelleri yedi hafta sonra atıldı. Görüşmeler sonunda üç NATO üyesi olan Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'nin garantör devlet olduğu Zürih ve Londra anlaşmaları imzalandı. Bu anlaşmalar gereğince İngiliz emperyalizmi Kıbrıs üzerindeki hava üslerini koruyordu. Kıbrıs'taki İngiliz üsleri, İngiliz toprağı sayılıyordu.

Özetlersek Kıbrıs adasında yüzyıllar boyunca birlikte yaşayan Türk ve Rum toplumları arasındaki düşmanlığı İngiliz emperyalizmi körüklemiş Rum sağcı yeraltı örgütü EOKA ve Türk sağcı yeraltı örgütü Volkan (TMT) bu düşmanlığın artmasını sağlamışlardır. EOKA, ENOSİS derken, TMT TAKSİM tezini ileri sürüyordu. Bu, 1963 yılında çıkacak olan olayların tohumlarının geçmişte olduğunu, bu tohumların İngiliz emperyalizmi tarafından atıldığını göstermektedir.

Türkiye Kıbrıs'taki sağcı yeraltı örgütünü silâh vb. ile beslerken, 1958'den itibaren Türk gençliğini faşist eğitimden geçirmek için Türkiye'ye getirtiyordu. Bu eğitim, 1960'dan sonra da devam etti.

1963 Kıbrıs olayları emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin böl ve yönet politikalarının sonucu olarak EOKA ve TMT tarafından çıkartıldı. Bu olaylarda her iki toplumdan da hayli insan ölmüştür. Esas saldırgan olan EOKA faşist teşkilatıydı. Türk tarafında ise Türklerin yoğun olduğu bölgeler Türkiye tarafından gönderilen subayların kontrolünde ve Bayraktarlık denilen bir idari mekanizma ile yönetiliyordu.

1967 yılından sonra belirli bir istikrar sağlanmış ve Kıbrıs meselesi görüşmelerle çözüm yolunda belirli bir mesafe kaydetmişken, emperyalizmin kuklası EOKA(B) teşkilatı Makarios'u devirmek ve Rum tarafındaki demokratik güçleri bastırmak amacıyla 15 Temmuz 1974'de Kıbrıs'ta darbe düzenliyordu. Beş gün sonra da Ecevit Hükümeti sosyal-emperyalist Rusya'nın yeşil ışık yakmasıyla Kıbrıs'a çıkartma yapıyor. 1956 yılından beri İngiliz emperyalizminin tezi olan taksim'i fiili olarak gerçekleştiriyordu.

Kıbrısa yapılan bu müdahale, Türkiye'yi bir istilacı devlet durumuna düşürdü. Kendisi bir Üçüncü Dünya ülkesi olmasına rağmen, başka bir Üçüncü Dünya ülkesine çıkartma yapması, Türkiye'yi dünya çapında yalnızlığa itti. Sovyet sosyal-emperyalizmi Amerikan emperyalizmiyle giriştiği dünya çapındaki hegemonya çatışması için elverişli şartlar buldu. Hem Türkiye'yi hem Yunanistan'ı kışkırtarak birine karşı diğerini destekleyerek bulanık suda balık avlamaya çalıştı. Müdahaleden sonra Rus sosyal-emperyalizminin Türkiye üzerindeki etkinliğinin artmakta olduğunu bugün herkes rahatlıkla görebilmektedir. Rusya'nın Türkiye'ye verdikleri krediler artmış, ilişkiler daha da kuvvetlenmiş, hatta sosyal-emperyalizm Türkiye'ye silâh satmayı dahi teklif etmiştir. Amerikan üslerinin durumu gündeme gelirken, sosyal-emperyalistlerinin helikopter, uçak, zırhlı araçlar vb. askeri araçlar taşıyan gemileri Boğazlardan rahatlıkla geçmeye başlamıştır. Türkiye'nin iki süper devlet arasındaki hegemonya çatışmasının girdabı içine düştüğünü göstermektedir.

Türkiye Kıbrıs'a müdahalesiyle millî bağımsızlığını büyük tehlikelere sokmuş, ayrıca Kıbrıs'ın millî bağımsızlığını ortadan kaldırmıştır.

Biz Kıbrıslı devrimciler KIBRIS'ın tam bağımsız olmasını, iki süper devlete karşı Üçüncü Dünya ülkelerinin yanında yer almasını savunuyoruz.

Türkiye halkının menfaatleri de aynı şeyi gerektirmektedir.

Kıbrıs'ın kaderini Kıbrıs halkı tayin edecektir. Ne Rus sosyal-emperyalizminin Kıbrıs meselesini 'Uluslararası Konferans'lara konu yapmasına ve hegemonya alanını genişletmek için yararlanmasına izin vereceğiz. Ne de Amerikan emperyalizminin hizmetine yarayacak yabancı müdahaleleri kabul edeceğiz. Kıbrıs meselesini çözmeye yetkili olan yalnız ve yalnız Kıbrıs'ın iki milliyetten halkıdır. Biz, yabancıların Kıbrıs'ın işlerine karışmasını istemiyoruz.

NE AMERİKA NE RUSYA,
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK KIBRIS!
TÜRKİYE KIBRIS'TAKİ
ASKERLERİNİ
GERİ ÇEKMELİDİR!
İKİ SÜPER DEVLET
ELİNİZİ KIBRIS'TAN ÇEKİN!
YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!

YENİ ÇİN HABER AJANSI'nın YORUMU

Sovyetler Birliği Kıbrıs sorununun neden uluslararası bir sorun olduğunu iddia ediyor?

1974 Temmuzunda Kıbrıs buhranının patlak vermesinden bu yana aradan tam iki yıl geçti. Bu iki yıl içinde Kıbrıs Rum ve Türk toplumları ve ilgili taraflar buhranı çözmek için gayret sarfettiler. Fakat iki süper devlet ve özellikle Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bu soruna burunlarını sokmaları, müdahale ve sabotajları yüzünden buhran halledilmemiştir.

Son iki yıl içinde Sovyetler Birliği Kıbrıs sorunuyla ilgili olarak bildiği bütün yaldızlı sözleri söylemiş, fakat elinden gelen bütün kötülüğü yapmıştır. Bölgedeki durumun sakinleşmesiyle kendisinin Kıbrıs'a karışmak fırsatını kaybedeceğinden korkan Sovyetler Birliği son derece ateşli sözler söyleyerek nifak tohumları saçmış, bölücülük ve düşmanlık yaratmaya çalışmıştır. Sosyal-emperyalistlerin çeşitli şekillerde ortaya attıkları açıklama, teklif ve çağrılar sayısız olduğu halde hedefleri tektir. Bu da Kıbrıs sorununa uluslararası bir şekil vermektir.

Geçenlerde Sovyet temsilcisi, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinde Kıbrıs sorunuyla ilgili bir uluslararası konferans toplanması ve Kıbrıs'a bir inceleme heyeti gönderilmesi teklifini bir kere daha ileri sürmüştür. Güvenlik Konseyi ise bu teklife önem vermemiştir. Daha sonra Tass ajansı aldığı emir üzerine bir bildiri yayınlayarak bu teklifi desteklemiştir. Fakat bu bildiri Kıbrıs'taki iki topluma mensup bir çok şahsiyetin, basının ve kamuoyunun tepkisiyle karşılaşmıştır.

Sovyetler Birliği'nin reklam ettiği Kıbrıs sorununun uluslararası bir hal alması teklifi O'nun Kıbrıs'a müdahalesinin meşrûlaştırılmasından başka bir şey değildir.

Sovyetler Birliği'nin hesabına göre uluslararası bir konferans toplanırsa ve uluslararası bir inceleme heyeti Kıbrıs'a gönderilirse bunda kendisinin payı olacaktır. Böylece Kıbrıs sorunuyla hiç bir ilgisi olmayan Sovyetler Birliği ilgili bir taraf haline gelecektir. Bunun sonucunda O, hem Kıbrıs'ın içişlerine rahatça müdahale edebilecek, hem de öteki süper devletle olan hegemonya mücadelesinde daha avantajlı bir duruma gelecektir.

Sovyetler Birliği'nin Kıbrıs sorununu uluslararası bir sorun haline getirme komplosu defalarca yenilgiye uğramıştır. Bu komplonun tekrar tezgahlanması tesadüf değildir. Bilindiği gibi bu ilkbaharda Mısır, Sovyetlerle olan dostluk anlaşmasını iptal ederek bu deniz ağasını İskenderiye limanından kovmuştur. Daha sonra Lübnan'daki durum kötüleşmiştir. Lübnan'da eskiden beri bulanık suda balık avlamaya çalışan Sovyetler Birliği paniğe kapılmıştır.

Sovyetler Birliği'nin Akdeniz'de hegemonya rekabetindeki durumu belli bir zaman için elverişsiz bir hale gelmiştir. Sovyetler Birliği bu sebeple Mayıs ayında Akdeniz'deki savaş gemilerinin sayısını 50'den 70'e çıkarmıştır. Böylece bu rakam aynı bölgedeki Amerikan gemilerinin sayısını bir hayli aşmıştır. Sovyet savaş gemileri Akdeniz'e deniz piyadeleri, tank ve zırhlı araçlar taşımışlardır. Bizzat Sovyet Ordusu Genelkurmay Başkanı nükleer bir kruvazörle Akdeniz'e geçmiştir. Sovyetler Birliği'nin bu girişimini Kıbrıs da dahil tüm Akdeniz ülkelerinin güvenliğini tehdit altına sokmuştur.

Sovyetler Birliği, sahtekârca Kıbrıs'ı parçalamaya yönelik faaliyetlerden ve dışardan gelen aralıksız müdahalenin bu ülkenin normal hayatını bozduğundan söz etmektedir. Gerçekte ise dış müdahale, bir başkasından değil Sovyetler Birliği'nden geliyor. Kıbrıs'ı zorla parçalamaya yeltenenler sosyal-emperyalistlerdir. Üstelik Sovyetler Birliği Kıbrıs'taki Rum ve Türk toplumları arasındaki görüşmelerin artık çıkmaza girdiğini ve güçlüklerle yüzyüze geldiğini kasıtlı olarak yaymaktadır. Bilindiği gibi 1974 yılı Eylülünden beri Rum ve Türk toplumlarının temsilcileri beş defa görüşme yapmışlardır. Bunun sonucunda Kıbrıs sorununun bizzat Kıbrıs halkı tarafından çözülmesi için iyi bir başlangıç yaratılmış ve bazı sorunlar adım adım çözülmüştür. Sovyetler Birliği'nin ortaya attığı iddiaların maksadı bu görüşmelerin sonuçsuz kaldığını, uluslararası konferansın yapılmasının kaçınılmaz olduğunu ve tamir edilemez durumun ancak kendisi tarafından düzeltilmesinin mümkün olduğunu ispatlamaktır.

Kıbrıs'taki iki toplum Sovyetler Birliği'nin kucağına kolayca düşmeyecektir. İki süper devlet Sovyetler Birliği ve Birleşik Amerika'nın müdahale ve sabotaj taktikleri mutlaka boşa çıkarılacaktır. İki topluluk sabırlı ve barışçı görüşmeler, karşılıklı anlayış ve taviz yoluyla Kıbrıs sorununu bir an önce uygun bir şekilde çözmek için ilgili taraflarla birlikte gayret sarfedeceklerdir.

DİVRİĞİ HALKININ MÜCA

DİVRİĞİLİ DEVRİMCİLER

Divriği halkının ta Osmanlı feodal zalimlerine karşı isyan yıllarından beri tüm tarihi boyunca mücadeleyle geçen şanlı bir geçmişi vardır. Divriği halkının boyun eğmez karakteri, bugün de Amerikancı faşistlere ve Rus yanlısı sosyal-faşistlere karşı kendini gösteriyor. Bu mücadele bugüne kadar basında yeteri kadar yankı bulmadı. İlerici ve yurtseverler Divriği halkının mücadelesinden yeteri kadar haberdar olamadılar. Divriği'deki mücadele, eleştiri ve destekten yoksun kaldı.

DİVRİĞİ ÖNEMLİ BİR SANAYİ BÖLGESİ OLMA YOLUNDADIR

Divriği'nin yapısına bakacak olursak kısaca şunları görürüz: Kasabamız Türkiye'nin en çok demir cevheri elde edilen yeridir. Yine de henüz işletmeye açılmamış zengin maden yataklarına sahiptir. Cürek tesisleri, yörenin maden bölgesi ve işletme alanıdır. Burada sayısı iki-bini aşan maden işçisi bulunmaktadır. Yakında işletmeye açılacak olan peletleme tesislerinde ("Div-Pelet") 1500 kadar işçi çalıştırılacağı sanılıyor. Tüm bu tesislerde ve bunlara bağlı lojmanlarda, eklerde ve çeşitli özel şirketlerde de bir o kadar işçi çalışıyor. Şu an Divriği 5000 kadar işçiye sahiptir. Ama Divriği işçilerinin çoğu sendikasızdır. Sendikalı olanlar da sarı sendikanın pençesindedir.

Divriği köylülerinin az miktardaki toprakları verimsizdir. Alevi halk, Yavuz Sultan zaliminin zulmünden dağlarda ve sarp yerlerde yerleşmek zorunda kalmıştır. Köylüler, kasabadaki bir avuçluk tefeci ve gözü doymaz tüccarın baskısı altındadırlar.

Şu anda birkaç milyarlık bir yatırım alanı olan Divriği, halkının bağımsızlık ve devrim ateşi dolu özünden ötürü faşizmin boy hedeflerinden başlıcalarındandır. Divriği'de okullarda, işyerlerinde, köylerde halka alabildiğine baskı ve terör uygulanıyor. Tüm Divriği halkı, kadını erkeği, genci yaşlısıyla bu baskıların karşısına dikiliyor, mücadelelerini sürdürüyorlar.

GENÇLİK FAŞİST SALDIRILARA KARŞI ÖRGÜTLENİYOR

1976'nın ilk mücadelesi yeni yıla girerken oldu. 31 Aralıkta bir grup faşist komando "Kahrolsun Komünistler" ve "Kızılbaşlara ölüm" naralarıyla halka saldırdı. Halk saldırganlara gereken cevabı verdi. Tertipçiler, halkı bölmeye ve olaya bir mezhep çatışması görüntüsü vermeye çalıştılar. Daha sonra Divriği'ye toplum polisleri gönderildi. Polislerin önünü Yellice ve Höbek köylüleri kesti. Toplum polisleri köylülere olayları yatıştırmak için geldiklerini söylediler. Ama ilçeye geldikten sonra, öğrencilere, işçilere ve köylülere işkence yaptılar.

Bundan iki gün sonra Doğu Ekspresiyle Güneş köyü yakınlarından geçerken halka laf atan komandolar, tren durdurtulduktan sonra vagonlardan alınarak kendilerine gereken ders veriliyordu.

Daha sonra Divriği'de Liseliler derneği ve Halkevi bütün engellemelere rağmen kuruldu. Bu örgütler içlerinde taşıdıkları hatalara rağmen, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde yerlerini saptamaya çalıştılar. İki süper devlet ve işbirlikçilerinin gerici emellerine karşı direnerek proleter devrimci mücadelede yer aldılar. Onların bu çabası öğretmenler içindeki ilerici unsurları da harekete geçirdi. Artık mücadelenin, mezhep ayrılığından doğmadığı ortaya konuyor ve tertipler açığa çıkarılıyordu. Tabii bütün bu olaylar, gericilerin huzurunu kaçırıyordu.

Özellikle Lise derneğinin kuruluşmasından sonra, okul yönetimlerini ellerine geçirmiş bulunan birkaç faşist öğretmen, Lisede, Sanat okulunda ve Ortaokulda öğrencilere saldırıya geçtiler. MC'ye yaranma yarışına girerek "eğitimi engelleme" görevlerini yaptılar.

Lisede Atatürk resimlerinin üstü. "Mao değil Alpaslan, Vietnam değil Türkistan", "Ne Amerika Ne Rusya Ne Çin, Her Şey Türklük İçin" gibi faşist sloganlarla kapatıldı. Duvarlara Bozkurt resimleri yapıştırıldı. Öğrencilerin tepkisi büyüyünce sözde bir soruşturma açıldı. Ancak faşistler değil, olayı okul idaresine duyuran devrimciler cezalandırılmak istendi.

Şimdi Sivas'a tayin olunan faşist Müdür Ömer Çağlayan Sanat Okulunda devrimcileri polise teslim etmeye çalıştı. Ancak öğrencilerin direnmeleri sonucu bu tertipleri de başarıya ulaşamadı.

Öğrenci yurdunda ise, Müdür Cuma Aydın ve Kâmil Pirinççi adlı lise öğretmeni öğrencilere baskı yapıyor, Alevi-Sünni ayrımı yaratmak istiyor HALKIN SESİ, Cumhuriyet gibi dergi ve gazeteleri okuyanlara ağır cezalar yağdırıyordu. Lisede Ali Işık adlı bir öğrencide Deniz Gezmiş'e yakılmış bir ağıt yakalandığı için bu öğrenci 1 hafta okuldan uzaklaştırılma cezası aldı. Özellikle Ortaokulda olmak üzere, öğrenciler devrimci yayınları okudukları için tehdit ediliyor, not baskısı altında tutuluyordu.

GENÇLİĞİN MÜCADELESİ HALKLA BİRLEŞİYOR

8 Nisanda üç yurtsever Ankara'da faşistler tarafından öldürülmesini kınamak, tüm yurttaki ve Divriği'deki baskılara karşı çıkmak için öğrencilerin büyük bir kısmı direnişe geçerek dersleri boykot ettiler. Liseden toplu halde Sanat Okuluna giden ve oradaki halk topluluğuyla birleşen gençler, yol boyunca marşlar söylediler. Ömer adlı polis halka tabanca çekti. Ancak doğan tepki sonucu geriledi. Jandarma geldi. Halka yaptığı zulümle tanınan üsteğmen Halis Köseoğlu, "Katil MC"pankartını zorla indirdi. Öğrencileri tehdit etti, fakat topluluk karşısında gülünç duruma düştü. Daha sonra Kaymakamdan okulda "yok" yazılmayacakları, hiç bir baskı görmeyecekleri sözünü alan öğrenciler, "Devrim andı" içip İstiklâl Marşı'nı söyledikten sonra dağıldılar. Ancak daha sonra öğrenciler hakkında soruşturma açıldı.

Daha sonra gittikçe artan baskılar karşısında 1 Mayıs mitingi için karar alındı. 1 Mayıs için izinli bildiri dağıtan ve afiş asan 20 devrimci nezarete alındı. TBP ve CHP'nin Divriği'deki yöneticileri "miting olursa kan gövdeyi götüreceğini"söyleyerek, devrimcileri mitingden vazgeçmeye çağırdılar. Bu yapılırsa arkadaşlarımızı nezaretten kurtarabileceklerini söylediler. Bunun üzerine devrimciler "içerde değil bir gün, bir yıl da kalsak miting yapılacak, hakkımızdan vazgeçmeyeceğiz. Biz içerde olursak, yapanları selâmlarız" dediler. Bu kararlı tutum faşistleri ve uzlaşmacıları geriletti. Devrimciler çıktı, ancak miting 10 Mayısa ertelendi.

1 Mayıs günü yurtsever Hava Astsubayı Kubilay Gündüz'ün cenazesi vardı. Kubilay Gündüz, Assubay direnişine katıldığı için atıldığı cezaevinden yeni çıkmıştı. Hastanede kasten yapıldığı sanılan bir iğne sonucu ölmüştü. Kubilay Gündüz'ün cenazesine tüm Divriği halkı katıldı.

10 MAYIS MİTİNGİ, 19 MAYIS VE SONRAKİ GÜNLER

10 Mayıs günkü mitinge Pazartesi günü olmasına rağmen, sayısı 6000'i aşan bir kitle katıldı. Mitingde konuşmacılar Divriği'de yapılan baskıları sergilediler. Konuşmalarda, Divriği'ye sulama barajı yapılması, aracı ve tefeci tüccardan kurtulmak için Sümerbank açılması talep edildi. İki süper devletin Türkiye üzerindeki emperyalist amaçları teşhir edildi. Miting boyunca halk büyük bir çoşkuyla devrimci sloganları attı. Bu miting ayrıca, Divriğili, Sivaslı, Erzincanlı, Tokatlı ve Ankaralı devrimcilerin dayanışmasını sağlama yolunda olumlu bir adım atmıştı.

19 Mayıs bayramını öğrenciler anti-emperyalist ve anti-faşist bir gösteri haline getirdiler. Lise bandosu, Müdür tarafından komandolarla doldurulmuştu. Halk bu bandoyu protesto etti. Sonunda bütün öğrenciler Sanat Okulu bandosunun arkasından yürüdüler. Bu bando, "İki süper devlet yıkılacak elbet" ve "Kahrolsun faşizm" sloganlarıyla tempo tutuyordu. Halk gençleri çoşkuyla alkışladı.

Daha sonraki günlerde faşistler saldırılarını Ortaokula yönelttiler. Gençler, saldırganlara karşı koydular ve okul idaresini istifaya çağırdılar. Sonunda hükümete doğru yürüyüşe geçtiler. Kaymakamla görüşmek istediler. Kaymakamın Sivas'ta olduğu öğrenildikten sonra, İstanbul'da öldürülen Sivaslı öğrenci Erdoğan Yalçıngil'in anısına saygı duruşu yapıldı. Bağımsızlık andı içildi. O sırada faşistler kalabalık bir grup halinde liseye saldırdılar. Miting yerindeki kitle, okula yürüyerek faşistlere gereken dersi verdi. Rahmi Çandar adlı faşist öğretmen ise halka küfürler savurarak polise sığındı. Daha sonra halk Ülkü Ocaklarını çevirdi. Olay yerine gelen komandoların koruyucusu Üsteğmen Halis Köseoğlu jandarmalarına "dipçikle" emrini verdi. Kadınlar, çocuklar dipçikler altında yaralandı -

...DELESİ

lar, ama Üsteğmen kalabalığın elinden zor kurtuldu. PTT Müdürü "yıldırım" telefonla arandığı halde TBP Genel Merkezini bağlamadı. CHPMer kezinden ise, uzun bir süre içinde bulunabilen yetkili "ilgilenileceğini" söyledi, ama o kadarla kaldı.

"Div-Pelet" tesislerinde aynı günlerde işçi çıkartılmasına başlandı. Ancak işçiler direnişe geçip, inşaat sahası içinde köylüler ve gençlerle birleşince, birşey yapamayacaklarını anlayan yöneticiler işçi çıkartmadan vazgeçmek zorunda kaldılar.

Okul sonunda tüm devrimci öğrencilere cezalar yağdırıldı. Lisede Haldun Çubukçu adlı öğrencinin okuma hakkı tamamen gaspedildi. Ali Işık ise, 1 sene için okuldan atıldı. Onlarca öğrenciye ise, 1 haftaya kadar çeşitli tard cezaları verdiler.

MÜCADELE HEDEFLERİMİZ

Yıllardır ezilmişliğe, sömürü-ye, yokluğa teslim olmamış tüm Divriği halkı olarak, bizi Alevî-Sünni diye ayırarak vurgunlarına vur-gunlar ekleyenlere fırsat vermeyeceğiz.

Dünyayı kana bulayan, dünya halklarının sırtından geçinen ve dünyayı hızla üçüncü paylaşım savaşına sürükleyen Sovyet sosyal-emperyalizmi ve Amerikan emperyalizmine karşı tutarlı bir mücadele yürütmekten vazgeçmemeliyiz.

Maden ve yapı işçileri, sendikalaşalım, bir avuç sendika ağasına karşı birleşelim.

Öğrencileri bekleyen bir sürü acil sorun ve görev vardır. Maceracı ve teslimiyetçi anlayışları yıkalım.

Divriği halkının mücadele hedefleri şunlardır:

Divriği'de demir-çelik fabrikası açılsın.

MHP ve Ülkü Ocakları kapatılsın.

Belediye seçimleri yenilensin.

Lisedeki faşist öğretmenler, Müdür Sait Erdem, Kamil Pirinççi, Rahmi Çandar, İsmail Göçmen ve Saliha Petenoğlu'nu istemiyoruz.

İşten ve okuldan atılanlar geri alınsın.

Halka zulüm yapan Jandarma Teğmeni Halis Köseoğlu görevinden alınsın ve hesap sorulsun.

İşkenceci polisler Ömer ve Kemal'e işten el çektirilsin, işledikleri rüşvet ve kaçakçılık suçları için haklarında soruşturma açılsın.

Gençlere okuma özgürlüğü ve can güvenliği sağlansın.

Taleplerimizi sonuna kadar savunacağız, mücadeleden yılmayacağız.

Kahrolsun halka zulmeden yöneticiler.

Kahrolsun Amerikan ve Rus sosyal-emperyalizmi.

Kahrolsun faşizm.

Yaşasın Divriği halkının devrimci mücadelesi.

DEMİR ÇEKME Mİ? CAN PAZARI MI?

İstanbul'un sanayi bölgelerinde, özellikle Eyüp, Topkapı civarında toplanmış olan irili ufaklı demir-çekme fabrikalarında çalışan işçiler en ağır şartlara dayanarak, bir çok sosyal haktan mahrum olarak çalışmakta, yaşam mücadelelerini sürdürmektedirler. Demir-çekmelerde çalışan işçiler, normal insanların iki misli yıpranırlar. Kısa süre sonra çalışamaz hale gelirler. Bu ufak iş yerlerinin çoğunda sigorta ve sendika gibi haklar da olmadığı için sokakta kalırlar.

HALKIN SESİ demir-çekme işçilerinin çalışma şartlarıyla ilgili olarak, Topkapı'daki Gistaş Demir-Çekme işçileriyle konuştu. Röportaj sırasında patronun adamı olan ustabaşı işçilerin üzerinde baskı uygulayarak, gerçekleri dile getirmelerini engellemeye çalıştı. Sık sık söze girerek, fabrikada patronun, ustabaşıların, işçilerin "birlik" içinde oldukları izlenimini vermek istedi. İşçiler ustabaşının çalışma şartlarının iyi olduğunu söylemesine karşı çıkarak, gerçek durumu anlattılar. Aşağıda Gistaş Demir-çekme işçileriyle yapılan röportajı yayınlıyoruz:

H. S.: Kaç kişi çalışıyorsunuz burada? Ne gibi haklarınız var?

İşçiler: Burada şimdilik aşağı yukarı 40 kişi çalışıyor. Burası bu patronun eline geçeli sekiz ay oldu Daha önce başka patronundu. Öteki patron burasını satınca bütün işçileri hakkını vererek işten çıkardı. Bu da işçilerin bir kısmını tekrar asgari ücretle işe aldı. Hiç bir sosyal hakkımız yok. Sadece çocuk ve kömür parası veriyorlar. Kömür parasını daha almadık. Çocuk parası da 30 lira. Sigortamız var ama sendika yok.

Bu arada lafa ustabaşı girerek, fabrikanın nasıl çalıştığını anlatıyor.

"Günde kapasitesi azami 10 ton. Azami kapasite isteriz. İşçi adedi 30'dur. Bu işçilerden günde 10 ton demir işlemelerini isteriz." Söze karışmak isteven bir işçiyi susturarak devam etti; "Ben sizin namıhesabınıza deminden beri konuşuyorum. Sizin menfaatinize, benim değil."

Demir-çekmelerde iş çok ağır olduğu için işçiler yarım saat çalışıp, yarım saat dinleniyorlar. 1000 derecenin üzerinde sıcaklıkta daha fazla durmak mümkün olmuyor. Ama Gistaş demir-çekmede işçiler çalışma şartlarının bundan da kötü olduğunu belirtiyor ve şöyle diyorlar:

- "İş ağır. Sıcak iş, vardiya hesabı çalışılır. Bütün haddehanelerde böyle yapılır. En kabadayısı fiilen 3, 5 saat çalışır. En ağır iş demiri ateş karşısında tavlamaktır. Bir arkadaşı gelmezse onun yerine de çalışıyorlar. Bunun için fazla mesai ücreti de yok."

"Bu durum işçilerin sağlığını tehlikeye düşürmüyor mu? İşçinin ne kadar çalışıp, ne kadar dinleneceğini kim saptıyor" diye soruyoruz Ustabaşı şöyle cevap veriyor:

"Ben değerlendiririm. Arkadaş çalışırken ben değerlendiririm. Zaten arkadaş belli. Çalışırken elinde olan takımı kaymaya başlar. Gevşer elleri, elleri açılır. Ateş karşısında ayakta duramaz. Elinden aleti kayar."

Demir-çekmelerle ilgili hiç bir özel kanun veya tüzük maddesi olmadığı için patronlar işçileri ayakta duramayacak hale gelinceye kadar çalıştırıyorlar. Limon gibi suyunu sıktıktan sonra bırakıyorlar. Demir-çekmelerde işçilerin durumunu kontrol edecek bir doktor da yok. Bir işçi bu konuda şöyle diyor:

"Bunlar hiç işçiyi düşünmüyor-lar. Burası can pazarı. Bir doktor gelse hepsi hastadır bu işçilerin. Bir tane sağlam çıkarsa gel yanıma. Kardeşim sendikasız yerlerde kanun uygulanmaz. Çoğunda kanun manun yoktur. Burada artık işçilere ne verilirse. Patronun vicdanına kalmış. Demin ustabaşı yarım saat çalışma yarım saat dinlenme dedi. Çoğumuz yarım saat dinleniyor, 1 saat çalışıyoruz. Kanun bunun için bir şey demiyor. Mecburiyet karşısında böyle oluyor. İnsan imkânsız tahammül edemez. Düşer bayılır. Fırının sıcaklığı 1500 dereceye yakın. 1340 derece. Sabah sekizde iş başı yapıyoruz, akşam altıda işi bırakıyoruz. Yarım saat yemek paydosu. Cumartesi yok. Haftada 48 saat çalışıyoruz.

H. S.: İş kazaları oluyor mu?

İşçiler: Hepimizin iç kırıklığı var. Bir de net aldığımız parayı viziteye çıktığımız zaman brüt gösteriyorlar. Biz burada 60 lira net para alıyoruz. Viziteye çıkınca 60 brüt gösteriyorlar. Yeni sosyal haklar tanımışlar ya bize. Şimdiye kadar hiç vermediler. Ayakkabı veriyorlar 6 ayda bir diyorlar ama o da 1 yılı geçiyor.

- Yani bunların vicdanına kalmış. Bir güvenliğimiz yok. Sendikalaşmak istediğimiz zaman bize kapıyı gösteriyorlar. Kızıyorlar, atıyorlar. Bozuluyorlar bize.

H. S.: Senelik izniniz var mı?

İşçiler: Yok, hiç yok. Gerçi patron değişti ama işçi değişmedi. Patron değişmiş işçiye ne? Bir gün çalışmasak ertesi gün açız. Borçluyuz Bütün arkadaşlar borç içinde.

-Burada 80 lira alıyorum. Ama sigortaya gidince çok az para veriyorlar. Sigorta primlerimizi tam yatırmıyorlar.

H. S.: Ustabaşı demin işçilerin rapor alsalar bile gelip çalışmak istediklerini söylüyor.

İşçiler: Yalan söylüyor. Hep yalan konuşur o. Adamları kaçak çalıştırıyor. Hiç hasta adam çalıştırılır mı? Çalıştırıyor. Bütün patronlar böyle yapıyorlar. Haddinden fazla. Bakın bakalım işveren üç aydan üç aya sigorta primi yatırıyor mu? Kimse hakkımızı sormuyor ki? Bu yolsuzluklar her yerde oluyor. Nerede olmuyor ki? Her yerde yolsuzluk var. Bankada, sigorta da, vergi dairesinde. Devletin büyükleri de yiyici. Baştaki Demirel de yiyici.

Bu arada ustabaşı araya girerek işçileri bir bahaneyle uzaklaştırmaya başladı ve "burada siyaset konuşulmaz. Bu işçilerin aklı ermez" diyerek röportajı kesti. Demir-çekme işçileri imkân bulsalar saatlerce konuşacaklar ve dertlerini anlatacaklardı. Demir-çekme işçilerine gelişen mücadelelerinde başarılar dileyip, tekrar görüşmek üzere ayrıldık.

FAİK BULUT'A ÖZGÜRLÜK

İsrail saldırganları, 21 Şubat 1973 gecesi Lübnan'ın Trablus şehri yakınlarındaki Nahr-ül Bared Filistin köyünü basarak 9 Türkiyeli ile birkaç İranlı ve Filistinli devrimciyi katletmişlerdi. Bu saldırı sırasında yaralanan Faik Bulut ise esir olarak İsrail'e kaçırılmıştı.

1973 yılının yazından çıkarılan özel bir kanunla Faik Bulut'un İsrail'de yargılanması meşrulaştırılmaya çalışıldı. Hemen arkasından, Faik Bulut daha yaraları iyileşmeden, Kudüs'de askeri mahkemeye çıkartılarak yargılandı. Başka bir ülkenin topraklarına saldırıya uğrayıp, kaçırılarak, tamamen kanunsuz bir şekilde mahkeme karşısına çıkarılan Faik Bulut 7 yıl hapis cezasına mahkum edildi. Faik Bulut bu mahkemede Türkiye ve Filistin halklarının davasını savundu, gayrimeşru İsrail devletini ve İsrail saldırganlarını mahkum etti.

Faik Bulut'un bu şekilde yargılanması ve 7 yıl hapse mahkum edilmesi çeşitli ülkelerde protesto edilmiş ve bunun uluslararası hukuka aykırı bir davranış olduğu çeşitli örgütler ve yayın organları tarafından ortaya koyulmuştu.

Bugün Faik Bulut İsrail'in Ramleh kasabasında hapishanede bulunuyor. Filistinli yurtseverlerle aynı yerde bulunan Faik Bulut, hapishanede Fransızca ve Arapça öğrenmiş, bu dillerde kitap ve gazete okuyabiliyor. Türkçe yayın ise çok kısıltı olarak eline geçebiliyor. Faik Bulut abone olduğu Türkçe yayınların kendisine verilmesi için hapishane idaresiyle sürekli mücadele etmiş ve bunun sonunda bazı yayınları okuma olanağını elde edebilmiştir.

Faik Bulut'un dünya ile olan ilişkileri çok kopuk olmasına rağmen, sürekli olarak son üç yıl içinde olan gelişmeleri kavramaya çalışmış ve devrimcilerle aynı yönde fikirlerini geliştirmiştir.

Avrupa'da yayınlanan Yıldız dergisi Faik Bulut hakkındaki bir yazısında, Faik Bulut'un hürriyetine kavuşturulması için bir kampanya başlatıldığını bildirmekte ve onunla ilgili bilgilerin Uluslararası Af Örgütü, Uluslararası Hukukçular Komisyonu ve Uluslararası Demokratik Avukatlar Federasyonu'na verildiğini yazmaktadır. Biz Halkın Sesi olarak bu kampanyaya katılıyor ve İsrail saldırganlarının tamamen kanunsuz bir şekilde hapiste tuttukları Faik Bulut'un serbest bırakılmasını istiyoruz. Bütün demokratik örgütler ve yurtseverler Faik Bulut'un serbest bırakılması için harekete geçmeli, Faik Bulut'un mücadelesine destek olmalıdırlar. Cezaevi mektupları sansüre tabi tutmasına rağmen, Faik Bulut'la dayanışmamızı güçlendirelim ve mektup yazarak kendisine destek olalım.

Mektuplarımızı yollayacağımız adres:
Fayq Hassan Boulout
La Prison Ramleh
B. P. 16
Ramleh-İsrail

ABD'nin terkettiği Tayvan'daki gericiler Rusya'nın himayesine giriyor

Çin'de yayınlanan Halkın Günlüğü gazetesi, 16 Temmuz 1976 günü Tayvan adasındaki emperyalist kuklalarının olimpiyatlara Çin'i temsilen katılmalarını destekleyen Sovyet sosyal-emperyalistlerini kınayan bir yazı yayınlamıştır. Yazıda özetle şöyle denilmektedir:

"Son zamanlarda Sovyet revizyonistleri, Uluslararası Spor Örgütündeki az sayıdaki inatçı güçle beraber, Çan kliğinin 21. Olimpiyat Oyunlarına katılmasından yana çıkmıştır. Sovyet revizyonistleri, kendilerinin düzenleyecekleri gelecek olimpiyat oyunlarına Çan kliğini kabul edeceklerini açıklamışlardır. Açıktan açığa Çan kliğini himaye eden, onun gönlünü okşayan Sovyet revizyonistlerinin alçakca davranışı, onların Çin halkına düşman kesilmelerinin ve iki Çin komplosu kurmalarının yeni ve sağlam bir delilidir.

"Sinsi emeller besleyen Sovyet revizyonistleri, son yıllarda spor, turizm ve iktisadi ilişki gibi yollarla Çan kliğiyle ortaklaşa dalaverelerini yoğunlaştırmışlardır. Sovyet revizyonistleriyle Çan kliğinin yöneticileri arasında defalarca karşılıklı ziyaret ve görüşmeler yapılmıştır. Sovyet revizyonist basınında ve Sovyet kitaplarında Tayvan eyaletimiz ayrı bir devlet olarak ve Çin Cumhuriyeti adıyla isimlendirilmektedir.

"Herkesçe bilindiği gibi Çin halkı tarafından yere atılmış bir siyasi paçavra haline gelen Çan kliği uluslararası alanda tecrit olmuştur. Bu durum Çan kliğini yüreklendirmeye çalışan Sovyet revizyonist döneklerinin durumunu hesaplamaya yeter.

"Bugün Olimpiyat Komitesi de dahil uluslararası spor örgütlerinde Çan kliğini ihraç etmek ve Çin'e meşru yerini vermek yolundaki talep karşı durulmaz bir hale gelmiştir. Sovyet revizyonistlerinin ters eylemleri de işe yaramamıştır. Artık, Sovyet revizyonistleri de Çan kliğini kurtaramaz. Çan kliği de Sovyet revizyonistlerinin işine yaramaz."

ABD elçiliği taşınınca Milliyetçi Çin, SSCB'ye deniz üssü verecek

ATİNA, THA

Formoza'dan dönen Akropolis gazetesi başyazarı **Christos Philippides**, Milliyetçi Çin'in, Formoza Adası ile Kıta Çin'i arasında bulunan Penghu adalarının birinde, Sovyetler'e bir deniz üssü vermek için ön anlaşmaya vardığını bildirmiştir.

Yazar, anlaşmanın ABD'nin Formoza'dan büyükelçiliğini Pekin'e nakletmesinden sonra yürürlüğe gireceğini de bildirmektedir. **Philippides**, Taiwan'da 10 gün kaldığı süre içinde birçok Milliyetçi Çin devlet adamı ile görüşmüştür.

Philippides, halen Milliyetçi Çin ile Sovyet Rusya arasında bu üs hakkında çok hızlı görüşmelerin devam ettiğini bildirmiş ve muhtemelen Penghu adasının, Sovyet Rusya'ya kiralanacağını bildirmiştir.

Aynı zamanda, Pescatores adı ile tanınan Penghu adalarının en büyüğü olan Makung'da, Milliyetçi Çin'in bir deniz üssü bulunmaktadır.

13/7/1976 MİLLİYET

Polonya'da altı işçi önderi hapse mahkum edildi

POLONYA'DA İŞÇİLERİN TAHRİP ETTİKLERİ REVİZYONİST PARTİ BİNASI

Polonya'da sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi Gierek diktatörlüğüne karşı geçen ay gelişen mücadelelere önderlik eden altı işçi, revizyonistler tarafından 4 ile 10 yıl arasında değişen hapis cezalarına çarptırıldılar. Zigmunt Zabrovski ve Riszard Gruzdien adlı işçiler, daha önceki mücadelelere de katılmışoldıklarından en ağır hapis cezalarına çarptırıldılar. İşçi önderleri, yapılan sözde yargılamada revizyonist partinin binası önünde gösteri yapmakla ve çıkan çatışmada parti binasını tahrip etmekle suçlandılar.

Polonya'daki mücadele içinde yer alan gerçek Marksist-Leninist Parti, Polonya Komünist Partisi Merkez Komitesinin olaylarla ilgili bir bildirisini yayınlıyoruz.

"Gierek kliği Polonya'yı Rus sosyal-emperyalizminin yarı-sömürgesi haline getirmiştir. Ülkemiz, emperyalist borçlarla bağlanmış ve uluslararası sermayenin ucuz borsası durumuna düşmüştür. Burjuva ideoloji ve kültürü hakim duruma geçmiştir.

"Son mücadelelerde parlak zaferler kazanan Polonya proletaryası, siyasi ve ekonomik haklarını kazanmak yolunda bilinçli ve azimlidir. Büyük önem taşıyan bu mücadeleler proletaryanın sıkı birliğini göstermiştir. Bu mücadeleler, Gierek kliğinin maskesini düşürmüş, onun zayıflığını gün ışığına çıkarmıştır.

"Polonya proletaryası ancak kendi siyasi partisinde öngütlenerek büyük bir güce sahip olabilir. Ancak böylelikle revizyonistlerin karşı-devrimci saldırılarına gereken cevabı verebilir. Burjuva diktatörlüğüne karşı zafer kazanabilir ve siyasi iktidarı ele geçirebilir."